

**ЎЗБЕКСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ЖОҚАРЫ ҲАМ
ОРТА АРНАЎЛЫ БИЛИМЛЕНДИРИЎ
МИНИСТРЛИГИ**

**Бердақ атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик
университети
Математика факультети**

Әмелий математика ҳәм информатика кафедрасы

**«Әмелий математика ҳәм информатика» бағдарының
IV курс студенти Ашуров Жамолиддинниң**

***Питкеріу қәнигелик
жумысы***

**Темасы: Матрицаның меншикли мәнислерин ҳәм
меншикли векторларын Данилевский усылы менен есаплаў**

Илимий басшы:

доц. Ж.П. Алланазаров

Кафедра баслығы:

доц. Ш. Ешмуратов

Нөкис-2011

Мазмуны

Кирисиў	3
1-§.Тийкарғы түсиниклер, белгилеўлер ҳәм анықламалар	5
2-§.Сызықлы алгебраның гейпара есаплаў мәселелери	11
3-§. САТСларды шешиў усыллары	19
4-§. Матрицаның меншикли мәнислери ҳәм меншикли векторлары	23
5-§. Матрицаның меншикли мәнислериниң ҳәм меншикли векторларының мәселелерин шешиў усыллары	28
6-§. А.М.Данилевский усылы	29
6.1. Матрицаның меншикли көпағзалысын жасаў	32
6.2. Данилевский усылының айрықша жағдайы	37
6.3. Матрицаның меншикли векторларын есаплаў	40
7-§. Санлы мысал	29
Жуўмақлаў	49
Әдебиятлар	50

КИРИСИҰ

Сызықлы алгебра - сызықлы (векторлық) кеңісліктер хәм кеңісліктерге сызықлы операторлар (сызықлы сәулелендириулер), сызықлы, қос сызықлы хәм квадратлық функциялар (функционаллар ямаса формарал) үйренілетуғын алгебраның бир бөлими болады.

Тарихый жақтан сызықлы алгебраның ең дәслепки бөлими сызықлы алгебралық теңлемелериниң системаларының (САТСлардың) теориясы болады.

САТСларды шешиуіге байланыслы анықлаушы түсиниги келип шықты. 1750 - жылы швецариялы математик Габриель Крамер (1704 -1752 жыл) тәрөпинен белгисизлериниң саны теңлемелериниң санина тең хәм анықлаушысы нольден өзгеше болған САТСларды шешиудиң кәдеси исленилип шығылды. 1849 - жылы немис математиги Калр Фридрих Гаусс (1777 - 1855 жылы) САТСларды шешиудиң жаңа усылын усынды. Бул усыл орынланатуғын әмеллердиң саны бойынша ең әпиуайы усыл болып, хәр түрли өзгертиулер менен коэффицентлери жууық түрде бегилген САТСларды жууық шешиуі ушын да пайдаланылады.

САТСларды хәм анықлаушыларын үйрениуіге байланыслы матрица түсиниги пайда болды. 1877 - жылы немис математиги Георг Фробениус (1849 - 1917 жыл) тәрөпинен матрицаның ранги түсинигиниң киргизилиуі, САТСлардың бирликли хәм анықланған болыуының шәртлерин олардың коэффицентлери арқалы анық түрде аңлатыуға мүмкиншилик ашып берди (Кроненера - Капелли теоремасы). Солай етип, XIX әсирдиң ақырында САТСлардың улыму теориясин жасауі тамамланды.

Егерде XVIII хәм XIX әсирлерде сызықлы алгебраның тийкарғы мазмуны САТСлар хәм анықлаушылар қураған болса, онда XX әсирге

векторлық кеңістік хәм оның менен байланысly болған сызықлы түрлендириў, хәм векторлық кеңістікте сызықлы, қос сызықлы хәм көп сызықлы функциялар тусиниклери орайлық орынды ийеледи.

Сызықлы алгебраның санлы усыллары -бул есаплаў математикасының салыстырмалы киши бөлими болады. Есаплаў математикасы, өз гезегинде, есаплаў характерине (сыпатына) ийе болған математикалық мәселелердиң жуўық шешимлерин қолайлы хәм жеңил табыў усылларин ислеп шығыў менен шуғылланатуғын, математика илиминиң бир тараўы болады. Интегралларды, теңлемелердиң кореньлерин (шешимлерин), функциялардың экстремум ноқатларын, дифференциал теңлемелериниң шешимлерин хәм көплеген математикалық мәселелердиң шешимлерин жуўық есаплаў усыллары - булардың барлығы есаплаў математикасының бөлимлери болып есапланады. Сызықлы алгебраның есаплаў усыллары сызықлы алгебраның терминлеринде қәлиплестирилген мәселелер ушын есаплаў усылларын ислеп шығыў менен шуғылланатуғын, есаплаў математикасының бир бөлими болады. Бундай мәселелердиң айырымлары хәм оларды шешиў усыллары менен алдағы ўақытларда танысамыз.

Матрицаның меншикли мәнислерин хәм меншикли векторын анықлаў мәселеси тек жәрдемши мәселе есабында ғана әҳмийетке ийе болмайды. Көплеген илимий-техникалық мәселелер, әсиресе физиканың, механиканың, астрономияның көп санлы мәселелери, $Ax + \lambda x = 0$ көринисиндеги бир текли САТС лардың нольден өзгеше шешимин хәм бундай шешиминиң бар болыўын тәмийинлейтуғын λ параметириниң сәйкес мәселелерин табыў мәселесине келтириледи. Барлық турақсыз (өзгермели) тербелис кублысларында меншикли мәнислер мәселеси оғада үлкен роль ойнайды. Өйткени, тербелислердиң жийилиги базы бир матрицаның меншикли мәнислери менен, ал бул тербелислердиң сыртқы көриниси сол

матрицасының меншикли векторлары менен анықланады. Матрицалардың меншикли мәніслерін хәм меншикли векторларын таллаў көп санлы илмий-техникалық изерлеўлердің әҳмийетли темасы болады.

1-§. Тийкаргы түсиниклер, белгилеулер хэм анықламалар

Матрицаларды белгилеу үшін дәсләп латынның улкен A, B, C, \dots хәриплери пайдаланылады. Векторлар латынның киши x, y, z, \dots хәриплери менен, ал векторлардың хәм матрицалардың элементлери болса бир ямаса еки индексли латынның хәриплери менен белгиленеди.

Қаралып атырған векторлар n өлшемли хәқыйқый R^n арифметикалық кеңислигиниң элементлери деп уйғарылады хәм көбинесе бағана - вектор көринисинде жазылады:

$$x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ x_n \end{bmatrix} = (x_1, x_2, \dots, x_n)'$$

Бунда қаўсырмананың сыртындағы штрих белгиси берилген вектордың бағана - вектор екенлигин аңлатады. Айрым жағдайларда қатар - векторлар да қаралады: $y = (y_1, y_2, \dots, y_n)$. Бул жағдайда қаўсырмананың сыртына штрих белгиси қойылмайды.

Егерде R^n векторлардың скаляр анықланған кеңислик, яғный евклид кеңислиги есабында қаралса, онда ол E^n белгиленеди. Қәлеген $x, y \in E^n$ векторлары ушын олардың скаляр көбеймеси

$$(x, y) = \sum_{i=1}^n x_i y_i = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

формуласы менен анықланады.

Туўры мүйешли $m \times n$ өлшеми матрица деп, m қатар хәм n бағанадан туратуғын хәқыйқый ямаса комплекс санларының кестесине айтылады.

Егерде $m=n$ болса, онда матрица квадрат матрица деп хәм n бундай матрицаның тәртиби деп аталады.

Матрицаларды төмендеги көринислерде жазып көрсетиў қабыл етилген:

$$а). \quad A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}; \quad б). \quad A = (a_{ij}), \quad i = 1, 2, \dots, m; \quad j = 1, 2, \dots, n;$$

$$в). \quad A = (A_1, A_2, \dots, A_n), \quad \text{бунда } A_j - A \text{ матрицасының } j - \text{ бағанасы, } j = 1, 2, \dots, n.$$

Көп сандағы ноль элементлерине ийе болған квадрат матрицалардың айрым түрлерин көрсетип өтеміз.

1. Диагональ матрица. Егерде $D = (d_{ij}), \quad i, j = 1, 2, \dots, n$ матрицасында $i \neq j$ болғанда $d_{ij} = 0$ болса, онда ол диагональ матрица деп аталады. Диагональ элементлери $d_{11}, d_{22}, \dots, d_{nn}$ болған диагональ матрица көбинесе

$$D = \text{diag}(d_{11}, d_{22}, \dots, d_{nn})$$

көринисинде белгиленеди. $d_{ii} = 1 \quad (i = 1, 2, \dots, n)$ болған диагональ матрица бирлик матрица деп аталады хәм оны көбинесе E хәриби менен белгиленеди.

2. Үшмүйешли матрица. Егерде $i > j$ болғанда $r_{ij} = 0$ болса, онда R матрицасы оң ямаса жоқарғы Үшмүйешли матрица деп аталады. Тап сол сыяқлы, егерде $i < j$ болғанда $l_{ij} = 0$ болса, L матрицасы шеп ямаса төменги үшмүйешли матрица деп аталады.

3. Хессенберг матрицасы. Егерде $i > j + 1$ болғанда $h_{ij} = 0$ болса, онда H матрицасы Хессенбергтиң оң ямаса жоқарғы матрицасы деп аталады. Хессенбергтиң шеп ямаса төменги матрицасыда тап усы сыяқлы анықланады: бул жағдайда $i < j + 1$ болғанда $h_{ij} = 0$ болады.

4. Уш диагоналлы матрица. Егерде $|i - j| > 1$ болғанда $t_{ij} = 0$ болса, онда T матрицасы үш диагоналлы матрица деп аталады.

A матрицасының қатарларын оның бағаналары менен алмаслаудан келип шыққан матрицаны, A матрицасын трансполлаудан алынған матрица деп аталады. $m \times n$ өлшемлі A матрицасын трансполлаудан алынған $n \times m$ өлшемлі матрицаны A' белгилеу қабыл етилген: $A' = (a'_{ij}) = (a_{ji}) = A$. Айырым жағдайларда A^T белгилеуі де қолланылады хәм биз бул белгилеулерден қолайлық ушын пайдаланамыз. (“трансполлау” атамасы латынның “transpositio” деген созинен алынған болып, бизиң тилде “орын алмастырыу”, “орын өзгертиу” деген мәнислерди аңлатады.

Анықлаушысы нольден өзгеше ($\det A \neq 0$) болған A квадрат матрицасы айрықша емес (айнымаған) матрица деп аталады. Ал егерде $\det A = 0$ болса, онда A матрицасы айрықша (айнымалы) матрица деп аталады.

Айрықша емес матрица ушын кери матрица түсиниги әхмийетли түсиник болады. A матрицасын оң жағынан да, шеп жағынан да көбейткенде бирлик матрица келип шығатуғын A^{-1} матрицасы, A матрицасына кери матрица деп аталады. Солай етип анықламасы бойынша

$$AA^{-1} = A^{-1}A = E$$

болады. Кери матрицаның элементлерин есаплау берилген матрицаға кери матрицаны табыу деп аталады.

Берилген A квадрат матрицасына кери матрицаның бар болыуының зәрурли хәм жеткиликли шәрти A матрицаның айрықша емес матрица болыуы болады.

Айрықша емес A квадрат матрицасына кери матрицаны табыу әмели менен оны трансполлау әмели орын алмастырыу қәсийетине ийе болады:

$$(A')^{-1} = (A^{-1})'$$

Айрым матрицалардың анықламалары оларды трансполлау әмели менен байланыссы болады.

Егерде $A = A'$ болса, онда A матрицасы симметриялы матрица деп аталады.

Егерде $QQ' = E = Q'Q$ болса, онда Q матрицасы ортогонал матрица деп аталады.

Егерде $A'A = AA'$ болса, онда A матрицасы нормал матрица деп аталады.

Симметриялы хәм ортогонал матрицалар нормал матрицалар болады. Ортогонал матрицалардың көбеймеси де ортогонал матрица болады.

Қәсийети, векторлардың E^n кеңіслігіндегі скаляр көбеймеси менен байланыссы болған матрицалар, матрицалардың әхмийетлі классын дүзеди.

Егерде $\forall x \neq 0, x \in E^n$ үшін $(Ax, x) > 0$ теңсізлігі орынланса, онда A матрицасы оң анықланған матрица деп аталады. Егер $\forall x \in E^n$ үшін $(Ax, x) \geq 0$ теңсізлігі орынланса, онда A теріс емес анықланған ямаса ярым оң анықланған матрица деп аталады.

Базыбир жағдайларда теріс анықланған матрицалар да қаралады. Бул жағдайда $\forall x \neq 0, x \in E^n$ үшін $(Ax, x) < 0$ теңсізлігі орынланады. Ал, егерде $\forall x \in E^n$ үшін $(Ax, x) \leq 0$ теңсізлігі орынланса, онда A оң емес анықланған матрица деп аталады.

Китапта қаралып атырған барлық оң анықланған матрицалар симметриялы матрицаларда болады. Симметриялы хәм оң анықланған матрица үшін Сильвестир критериясы (өлшемі) дұрыс болады: бундай матрицалардың барлық бас минорлары оң болады.

Қәлеген хақықый $m \times n$ өлшемі A матрицасы үшін $A'A$ хәм AA' квадрат матрицалары симметриялы хәм ярым оң анықланған матрицалар болады.

Хәр қандай оң анықланған хәм симметриялы A матрицасын өз ара трансполланған еки матрицаның көбеймеси түринде көрсетиўге болады: $A = B'B$. A матрицасының бундай жиклениўин хәр қыйлы усыллар менен орынлаўға болады.

Есаплаўларды орынлаўда, сондай ақ, блоклы (бирлестирилген) ямаса клеткалы (торлы) матрицалар деп аталатуғын матрицаларда ушырасады, Олар улыўма түрде

$$A = \begin{bmatrix} A_{11}A_{12}\dots A_{1s} \\ A_{21}A_{22}\dots A_{2s} \\ \dots\dots\dots \\ A_{k1}A_{k2}\dots A_{ks} \end{bmatrix}$$

көринисинде жазылады. Бул матрицаның A_{ij} элементлери, өз гезегинде, белгили тәртиптеги матрицалар болады. Олардың әдеттеги өлшемлерин, блоклы $k \times s$ өлшемлеринен ажыратып билиў керек ($k = s$ болғанда блоклы матрицаның тәртиби k ға тең деп уйғарылады).

Мейли $k = s$ болсын хәм диагональда жайласқан $A_{11}A_{22}\dots A_{kk}$ матрицалары квадрат матрицалар болсын. Элементлери санлар болған матрицалар сыяқлы, блоклы матрицалардың да арнаўлы түрлери анықланады: блоклы - диагональ, блоклы - үшмүйешли, блоклы - Хессенберг хәм блоклы – үш диагоналлы матрицалары.

Бас диагоналдың бойында квадрат матрицалар жайласқан, ал басқа барлық элементлери нольге тең болған блоклы матрицалар квазидиаганаллы матрицалар деп аталады. Бундай матрицаларды $A = \text{diag}(A_{11}, A_{22}, \dots, A_{kk})$ көринисинде белгилеў қабыл етилген (“квази” атамасы латынның “quasi” деген сөзден алынған болып, ол мәниси бойынша “өтирик”, “жалған” деген сөзлерге сәйкес келетуғын қосымша сөз болады. Сонлықтан

“квазидиаганаллы матрица” түсиниги бизиңше “жалған диаганаллы матрица” мәнисин береді.

Көплеген қолланба мәселелеринде сийреклетілген матрицалар, яғный көпшилик элементлери нольге тең болған матрицалар, көбирек ушырасады. Матрицаның нольге тең емес элементлериниң санының, оның барлық элементлериниң санына қатнасы, матрицаның тығызлық коэффициенті деп аталады. Егерде матрицаның тығызлық коэффициенті $1/n$ киши ямаса тең болса, онда ол сиреклетілген матрица деп аталады (бунда n матрицаның тәртиби). Мәселен сийреклетілген матрицалардың топарына ленталы матрицалар жатады. Егерде A матрицаларының A_{ij} элементлери базыбир терис емес m_1, m_2 санлары ушын

$$a_{ij} = 0, m_1 < i - j, j - i < m_2$$

катнасларын қанаатландырса, онда ол ленталы матрица деп аталады. Егерде бунда $m_1 = 0$ болса, онда A матрицасы оң ленталы, ал $m_2 = 0$ болса - шеп ленталы матрица деп аталады. $S = m_1 + m_2 + 1$ саны матрицаның ени деп аталады. Егерде дара жағдайда, $m_1 = m_2 = 1$ болса, онда ленталы матрица үш диаганаллы матрицаға айланады.

Мейли, A - тәртиби n ге тең болған квадрат матрица болсын. Егерде базыбир $x \neq 0$ векторы хәм λ саны ушын $Ax = \lambda x$ теңлиги орынланса, онда λ хәм x A матрицасының сәйкес меншикли мәнисі (меншикли саны) хәм меншикли векторы деп аталады.

A матрицасының меншикли мәнислери оның

$$\det(A - \lambda E) = 0$$

характеристикалық теңлемесиниң кореньлери (шешимлери) болады. Бул теңлемениң шеп жағы λ белгисине қарата n -дәрежели көпағзалы болып, ол A матрицасының харастиристикалық көпағзалысы деп аталады. Буннан, n -

тәртіпті хәрқандай матрица, еселигин есапқа алғанда, n сандағы меншикли мәнислерге ийе болатуғыны келип шығады.

Матрицаның меншикли мәнислериниң көплиги, оның спектри деп аталады. Ҳақыйқый A матрицасының спектри мынадай қәсийетке ийе: бул спектрге хәрбир λ комплекс саны қандай еселик пенен кирген болса, оған түйинлес $\bar{\lambda}$ саны да тап сондай еселик пенен киреди.

Егерде A квадрат матрицасының спектри $Re \lambda < 0$ ярым тегислигинде жайласқан болса, онда бул матрица орнықлы матрица деп аталады. Егерде A квадрат матрицасының спектри $|\lambda| < 1$ бирлик дөнгелигиниң ишинде жайласқан болса, онда ол жыйналы матрица деп аталады. Матрицаларның бул классының атамасы мынаған байланыслы келип шыққан: A матрицасының спектрин көрсетилген бирлик дөнгелектиң ишинде жайласыўы $x_{k+1} = Ax_k + f$ ($k = 0, 1, 2, \dots$) итерациялық процессиниң қәлеген x_0 басланғыш жуўықласыўынан жыйнақлы болыўының зәрүрли хәм жеткиликли шәртлерин береді.

Алдағы ўақытлары, арнаўлы түрде ескертилген барлық жағдайларда, тек ҳақыйқый векторлар хәм матрицалар ғана қаралады.

2-§. Сызықлы алгебраның гейпара есаплаў мәселелери

Сызықлы алгебралық мәселериниң ишинде төмендеги еки мәселе үлкен әҳмийетке ийе болады: 1) САТС ларды шешиў; 2) матрицалардың меншикли мәнислерин хәм меншикли векторларын анықлаў. Булардан басқа көбирек ушырасатуғын: берилген матрицаға кері матрицаны табыў, анықлаўшыларды есаплаў, алгебралық көпағзалының коренлерин анықлаў мәселелери өз

(1) системаға белгисизлердің орынларына апарып қойғанда оның хәр бир теңлемесин бірдейликке айландыратуғын, қәлеген $x_1 = \alpha_1, x_2 = \alpha_2, \dots, x_n = \alpha_n$ санлары бул системаның шешими (корени) деп аталады.

Егерде (1) системасы ең кеминде бир шешимге ийе болса, онда ол бирликли система деп, ал ол шешимге ийе болмаса бирликсиз (қарама - қарсы) система деп аталады. Бирликли система бир ямаса бир неше шешимге ийе болыуы мүмкин. Егерде бирликли система тек бир шешимге ийе болса, онда ол анықланған система деп, бирден көп шешимге ийе болса, онда ол анықланбаған система деп аталады.

Егерде берилген системаның екеуи де бирликсиз болса ямаса екеуи де бирликли болып, бирдей (тең) шешимлерге ийе болса, онда бундай еки система тең күшли системалар деп аталады.

А квадрат матрицасының i - қатарын хәм j - бағанасын сызыудан келип шыққан $n - 1$ - тәртипли матрицаны M_{ij} аркалы белгилеймиз. Сонда $\det M_{ij} = |M_{ij}|$ анықлаушысы А матрицасының a_{ij} элементиниң менори деп аталады

Ал

$$A_{ij} = (-1)^{i+j} |M_{ij}|$$

аңлатпасы А матрицасының элементиниң агебралық толықтырыушысы деп аталады.

А матрицасының қәлеген k қатарлары менен қәлеген k бағаналарының кесилиспесинде жайласқан элементлерден дүзилген M матрицасының анықлаушысы А матрицасының k - тәртипли миноры деп аталады.

А матрицасының ранги деп, оның нольден өзгеше минорларының ең жоқарғы тәртибине айтылады. Егерде А матрицасында тәртиби r ге тең хәм нольден өзгеше ең кеминде бир минор бар болса хәм бул матрицаның

тәртіби $r + 1$ тең хәм оннан да жоқары тәртіпті барлық минорлары нольге тең болса, онда A матрицасы $r(A) = r$ рангине ийе болады.

A матрицасына (1) системасының салтан ағзаларынан дүзилген бағананы тиркеп жазыудан келип шыққан B матрицасы бул системаның кеңейтилген матрицасы деп аталады.

$$B = (A/b) = \begin{bmatrix} a_{11}a_{12} \dots a_{1n}b_1 \\ a_{21}a_{22} \dots a_{2n}b_2 \\ \dots\dots\dots \\ a_{m1}a_{m2} \dots a_{mn}b_m \end{bmatrix}$$

САТС лардың бирликли бөлиў мәселеси Кронекер-Копелли теоремасы менен шешиледі. Бул теорема, A матрицасының ранги кеңейтилген B матрицасының рангине тең болғанда ғана, тек усы жағдайда ғана, (1) системасы бирликли болады деп тастыйықлайды (Кронекер Леопольд (1823-1891 жж.) немец математиги, ал Капелли Альфред (1855-1910 жж.)- италиялы математик).

Егер де бирликли (1) системасында A матрицасының ранги белгисизлердің саны n ге тең, яғный $r(A) = r = n$ болса, онда бул система тек бир шешемге ийе болады, ол $r(A) < n$ болса, онда (1) система шексиз көп шешимге ийе болады.

Егерде (1) де A айырықша емес квадрат матрица болса, онда бул система бирликли хәм тек бир шешимге ийе болады. Бул шешимди

$$x = A^{-1}b$$

матрицалық көринисинде жазыўға болады. Бунда A^{-1} – A матрицасына кери матрица.

Тәртіби улкен болмаған квадрат матрицалар ушын кери матрицаны төмендегише анықлаўға болады. Дәслеп $\det A = |A| \neq 0$ екенлигине исенемиз. Буннан соң A матрицасына аўқамлас ямаса тутастырылған деп аталған

$$\overline{A} = \begin{bmatrix} A_{11} A_{21} \dots A_{n1} \\ A_{12} A_{22} \dots A_{n2} \\ \dots \dots \dots \\ A_{1n} A_{2n} \dots A_{nn} \end{bmatrix}$$

матрицасы жасалады. Бунда A_{ij} лер A матрицасының a_{ij} ($i, j = \overline{1, n}$) элементлеринің сәйкес алгебралық толықтырыушылары. Ауқамлас матрицасының элементтерін A матрицасының $\det A = |A|$ анықлаушысына бөліп, A^{-1} кері матрицасына ийе боламыз:

$$A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{A_{11}}{|A|} & \frac{A_{21}}{|A|} & \dots & \frac{A_{n1}}{|A|} \\ \frac{A_{12}}{|A|} & \frac{A_{22}}{|A|} & \dots & \frac{A_{n2}}{|A|} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \frac{A_{1n}}{|A|} & \frac{A_{2n}}{|A|} & \dots & \frac{A_{nn}}{|A|} \end{bmatrix}$$

Квадрат матрицалардың көбеймесіне қарата кері матрица мына қәде бойынша есапланады: егерде $C = AB$ болса, онда $C^{-1} = B^{-1} A^{-1}$ болады.

Туұрымүйешлі матрицалы (1) системаны шешиу үшін дәслеп A матрицасының ранги r ди анықлайды. Буннан соң, тәртиби r ға тең хәм нольден өзгеше минор матрицаның жоқарғы шеп мүйешинде жайласқандай етип, (1) системадағы теңлемелердің хәм x_1, x_2, \dots, x_n белгисизлеринің орынларын алмастырып жазады. Бунда төмендеги еки жағдай болыуы мүмкин.

Биринши жағдай $r = n$ хәм $r \leq m$ болса, онда (1) система төмендеги көринисте жазылады:

белгисизлердің мәніслерінің хәр қыйлы көплиги шексиз көп болыуы мүмкін. Сонлықтан бул жағдайда (1) системасы анықланбаған система болады.

Коэффициентлери хәм оң жақлары дәл берилген САТС ларды шешкенде: берилген системаның бирликли ямаса бирликсиз екнлиги, бирликли системаның анықланғанлығы ямаса анықланбағанлығы, анықланбаған системаның шешимлерінің көплигин қалай жазып көрсетиу кереклиги, анықланған системаның тек бир шешимин қайсы усыл менен табыу кереклиги мәселелери талқыланады.

Жоқарыда атап өтилген, матрицаның меншикли мәніслерин хәм оларға сәйкес меншикли векторларын табыу мәселеси де хәр қыйлы усылда қойылады. Бул мәседеде матрицаның тек бир меншикли мәнісин, бир неше меншикли мәніслерин хәм барлық меншикли мәніслерин анықлау талап етиледі. Көрсетилген меншикли мәніслерге сәйкес меншикли векторларды табыу талап етилиуи ямаса етилмеуи де мүмкін. Буннан тысқары, айырым жағайларда, тек бир матрицаның ғана емес, ал матрицалар жубының меншикли мәніслерин хәм оларға сәйкес меншикли векторларын анықлау керек болады.

Матрицалардың барлық меншикли мәніслерин хәм оларға сәйкес барлық меншикли векторларын табыу мәселеси, меншикли мәніслердің толық мәселеси деп аталады. Матрицаның тек ғана айырым меншикли мәніслерин хәм оларға сәйкес меншикли векторларын анықлау мәселеси, меншикли мәніслердің жекке (дара) мәселеси деп аталады. Матрицаның меншикли мәніслерінің толық мәселеси көбинесе тууры (дәл) усыллар менен, ал жекке мәселеси-итерациялық (жууық) усыллар менем шешиледи. Олардың айырымлары менем төменде танысамыз.

Матрицалардың меншикли мәніслерін хәм оларға сәйкес меншикли векторларын табыў мәселеси, хәр қыйлы илимий-изертлеў жумысларын орынлаўда, мәселен есаплаў процессиниң орнықтылығын хәм жыйнақтылығын анықлаўда, физикалық хәм механикалық объектлердиң тербелисин хәм орнықтылығын изертлеўде, резонанс кубылысларын үйренгенде келип шығады.

Басқа есаплаў мәселери менен салыстырғанда сызықты алгебраның мәселелери, биринши көз қараста әпиўайы болып көринеди. Бирақта бұл әпиўайылық алдаўшылық сыпатына ийе. Мәселен, айрықша емес квадрат матрицалы САТС ларды шешиў мәселеси теориялық жақтан Крамер қадеси менен толық шешиледі (Крамер Габриель (1704-1752жж.)-швейцариялы математик). Солай болса да, исжүзинде бұл қәдени жоқары тәртіпте системаларды шешиўге қолланыў мәқсетке муўапық келмейди ямаса улыўма мүмкин болмайды. Өйткени ол оғада көп сандағы арифметикалық әмеллерди орынлаўды талап етеди. Сондай ақ, есаплаўларды орынлағанда мынаны есапқа алыў керек: арифметикалық әмеллер дөнгелеклеў менен орынланады. Бул сонғы нәтийжени жоқары дәллик пенен алыўға унамсыз тәсир жасайды.

Сызықты алгебраның мәселелерин шешиўдиң қыйыншылықларын түсиниў, тез есаплағыш ЭЕМ лердиң пайда болыўына алып келди. Олар өз гезегинде, сызықты алгебраның салыстырмалы үлкен көлемдеги мәселелерин шешиўге мүмкиншилик берди. Бул сызықты алгебраның есаплаў усылларының оғада тез пәт пенен раўажланыўына алып келди. Сонлықтан сызықты алгебраның санлы усыллары есаплаў математикасының хәзирги ўақытта әдеўир толығырақ исленип шығылған бөлими болады.

3-§. САТСларды шешиў усыллары

САТС ларды шешиў усыллары туўры (дәл) хәм интерациялық (жуўық) усыллар болып, үлкен еки топарға бөлинеди. Туўры усыллар деп, шекли сандағы арифметикалық әмеллерди орынлаў нәтийжесинде системадағы белгисизлердиң дәл мәнислерин анықлаўға мүмкиншилик беретугын усылларға айтылады. Бул усыллар салыстырмалы түрде әпиўайы хәм оғада хәр тәрептемелик (универсаллық) қәсийетине ийе, яғный олар кең класстағы САТС ларды шешиў ушын жарамлы болады.

Соның менен бирге, туўры усыллар бир қанша кемшиликлерге де ийе. әдетте бул усыллар ЭЕМниң тез (оперативлик) ядында системаның матрицасын толық сақлаўды талап етеди хәм системаның тәртибиниң үлкен мәнислеринде ЭЕМниң ядында көп орынды ийелейди. Буннан тысқары, туўры усыллар системаның матрицасының дүзилисин есапқа алмайды. Мәселен, сийреклетилген матрицадағы (диагональ, үшмүйешли, үшдиагоналлы матрицадағы) нольге тең элементлерде ЭЕМ ниң ядынан орын ийелейди хәм олардың үстинде де арифметикалық әмеллер орынланады. Туўры усыллардың баслы кемшилиги системаны шешиў барысында есаплаў (дөңгелеклеў) қәтеликлериниң жыйналып (топланып) барыўы болады. Өйткени, бул усылларды қолланыўдың қәлеген этабында орынланатуғын есаплаўлар, оның алдында орынланған әмеллердиң нәтийжелеринен пайдаланады. Бул, әсиресе орынланатуғын әмеллердиң улыўма саны кескин артатуғын системалар, сондай ақ, есаплаў қәтеликлерине оғада сезимтал, жаман шәртлескен САТСлар жағдайларында дәллиги төмен, жаман нәтийжелерге алып келеди. Усы жағдайларға байланыслы, туўры усыллар әдетте тәртиби салыстырмалы үлкен болмаған тығыз толтырылған

матрицалы хәм анықлаўшысы нольге жақын болмаған системаларды шешиў ушын қолланылады.

Туўры усылларға Крамер қәдеси, белгисизлерди избе-из шығарып таслаў усыллары (Гаусс усылы хәм оның өзгертилген турлери: баслы элементти сайлап алыў, бирден-бир бөлиў схемалары х.т.б.), квадрат коренлер, сәўлелендириў х.т.б. жатады.

Берилген системаны шешиў ушын орынланыўы керек болған әмеллердиң саны тек системаның тәртибине ғана байланысly боламастан, ал сондай ақ, есаплаў усылын сайлап алыўға да байланылы болады. Буны мысал менен тусиндиремиз. Мейли n белгисизли сызықлы теңлемелериниң системасы берилген болып, оның анықлаўшысы нольден өзгеше болсын. Бул системаны Крамер қәдесинен пайдаланып шешкенде, барлық анықлаўшыларды олардың анықламасынан пайдаланып, тиккелей ашып шыққанда, системаның шешимин табыў ушын $N \approx n^n!$ сандағы көбейтиў хәм бөлиў әмеллерин орынлаў талап етиледи (биз бул әмеллерди орынлаў ушын қосыў хәм алыў әмеллери менен салыстырғанда көбирек ўақыт жумсалады деп есаплаймыз). $n = 20$ болғанда $n \approx 10^{21}$ сандағы көбейтиў хәм бөлиў әмеллерин орынлаў керек болады. Бундай сандағы арифметикалық әмеллерди хәзирги ўақытта массалық түрде қолланылып атырған ЭЕМлерден пайдаланып орынлаў мүмкин емес. Олай болса, $n = 20$ тәртиби болған САТСларды Крамер қәдесинен пайдаланып, қолымызда бар ЭЕМлердиң жәрдемінде шешиў мүмкин емес.

Көп сандағы теңлемелерден дүзилген үлкен системаларды шешиў мүмкин болыўы ушын есаплаў усылларын жетилистирип, олардың есаплаў схемаларын аңсатластырыў керек. Бундай мәселе дыққатқа миясар болып, САТСларды шешкенде орынланатуғын арифметикалық әмеллердиң санын

азайтыуға мүмкиншилик беретугын көплеген санлы усыллар исленип шығылды [2,8,9].

Мысал ушын, белгисизлерди избе-из шығарып таслау усылының бирден-бир бөлиу схемасынан пайдаланып n - тәртипли системаны шешкенде $N_1 = \frac{n}{3}(n^2 + 3n - 1)$ сандағы көбейтиу хәм бөлиу әмеллерин орынлау талап етиледі. n ниң Үлкен мәнислеринде бул сан $N = n^2 n!$ санынан көплеген есе киши болады: $n = 20$ болғанда $N_1 = 3060$ болады хәм қолымызда бар ЭЕМлерден пайдаланып, 20 теңлемеден ибарат системаны бул усыл менен аңсат шешиуе болады.

САТСларды шешиу ушын талап етилетуғын арифметикалық әмеллердиң санын азайу оғада үлкен әҳимийетке ийе. Өйткени ол ЭЕМлерди пайдаланып шешетуғын системалардың тәртибин арттыруға мүмкиншилик береді хәм есаплауларды орынлау жолы менен шешилетуғын қолланба мәселелериниң шеңберин кемейтеді.

Итерациялық усыллар - булар избе-из жууықласыу усыллары болып, олар системаның шешимин қандайда бир усыл менен дүзилген векторлардың базыбир шексиз избе-излигиниң шеги есабында береді. Бунда шешимге басланғыш (дәслепки) жууықласыу қандайда бир усыл менен табылады ямаса ерикли түрде сайлап алынады. Буннан соң, итерация деп аталатуғын, базыбир алгоритм жәрдемінде есаплаулардың бир топары (цикли) орынланады. (“итерация” атамасы латынның “iteratio” деген сөзинен алынған болып, бизиңше “такирарлау”, “қайталау” деген мәнислерди аңлатады). Нәтийжеде шешимге жаңа жууықласыу анықланады. Буннан соң итерацияларды орынлау системаның шешими талап етилген дәллик пенен табылғанша дауам етеді. Итерациялық усыллардан пайдаланып САТСларды шешиу алгоритмлери

туўры усыллар менен салыстырғанда әдеўир қурамалы болады. Есаплаўлардың көлемин алдын ала анықлаў қыйын [2,8,9].

Көрсетилген кемшиликлерине қарамастан итерациялық усыллар туўры усыллар менен салыстырғанда көпшилик жағдайларда артықмашлылықларға да ийе. Олар ЭЕМнің ядында системаның толық матрицасын сақлаўды талап етпейди, ал n дүзиўшиси бар бир неше векторларды ғана сақлаўды талап етеди. Ал айырым жағдайларда матрицаның элементлерин машинаның ядында сақлаўдың кереги болмай да қалады: ал олар керек болғанда ғана есапланылады. Итерациялық усылларды қолланғанда соңғы нәтийжелердің кәтеликлери жыйналмайды. Себеби ҳәрбир итерациядағы есаплаўлардың дәллиги тек ғана оның алдындағы итерациялық нәтийжелери менен анықланады ҳәм ис жүзинде бурын орынланған есаплаўларға байланыслы болмайды. Итерациялық усыллардың бул жақсы қәсийетлери, олардың үлкен системаларды ҳәм жаман шәртлескен системаларды шешиўдеги бахалылығын арттырады. Айырым жағдайларда итерациялардың жыйнақлылығы төмен болыўы мүмкин. Бундай жағдайларда олардың жыйнақлылығын арттырыўдың қолайлы усыллары изленеди .

Итерациялық усыллар туўры усыллар менен табылған шешимлердің дәллигин арттырыў ушын да қолланылыўы мүмкин. Бундай аралас алгоритмлер, әсиресе жаман шәртлескен САТСларды шешиў ушын көбирек қолланылады. Соңғы жағдайда ретлестириў усыллары көбирек қолланылады [3,9].

4-§. Матрицалардың меншикли мәніслери хәм меншикликли векторлары

Алдындағы параграфларда сызықлы алгебраның тийкарғы есаплаў мәселелериниң бири-сызықлы алгебралық теңлемелердиң системаларын (САТС ларды) шешиў мәселелери менен танысқан едик. Енди бул параграфта сызықлы алгебраның бундай мәселелериниң басқа әҳмийетли топарын-матрицалардың меншикли мәніслерин хәм менешикли векторларын анықлаў мәселелерин үйрениўге өтемиз. Дәслеп, зәрүр материалларын баянлаў ушын керекли болған, тийкарғы түсиниклерди хәм анықламаларды киргиземиз.

Жоқарыда атап өтилгениндей, $A = (a_{ij}), (i, j = 1, 2, \dots, n)$ квадрат матрицасының меншикли мәніси (меншикли саны) деп, базы бир $x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \neq 0$ векторы ушын,

$$Ax = \lambda x \quad (4.1)$$

теңлигин қанаатландыратуғын λ санына айтылады. Ал (1) теңлигин қанаатландыратуғын қәлеген нольден өзгеше вектор, A матрицасының λ меншикли мәнісине сәйкес (дерек), меншикли векторы деп аталады. Матрицасының x меншикли векторын базы бир $\alpha \neq 0$ санына көбейтиўден келип шыққан $\bar{x} = \alpha x$ векторы да, сол матрицасының меншикли векторы болатуғынлығы (1) көринип тур. Усы себепли матрицасының барлық меншикли векторлары сан көбейтиўшисине шекемги дәллик пенен анықланған. Сонлықтан оларды нормалаўға болады. Дара жағдайда, меншикли вектордың хәр бир координатасын олардың ең үлкенине ямаса бул вектордың узынлығына бөлиўге болады. Сонғы жағдайда бирлик меншикли мәніси келип шығады.

Өткен параграфты САТС лардың шешиўдиң итерациялық процесслериниң жыйнақлылығын үйренгенде, матрицасының меншикли

мәніслері хаққындағы мағлыұматлар қәншели баҳалы болтуғынына исендик.

Мәселен,

$$x = Bx + d$$

көринисіндегі САТС ларды шешиўге қолланылған эпийайы итерация усылының жыйнақлы болыўы ҳәм жыйнақлылық тезлиги, матрицасының модули бойынша ең үлкен меншикли мәнисиниң шамасынан тиккелей ғәрезли болады.

Матрицасының меншикли мәнислерин ҳәм меншикли векторын анықлаў мәселеси тек жәрдемши мәселе есабында ғана әҳмийетке ийе болмайды. Көплеген илимий-техникалық мәселелер, әсиресе физиканың, механиканың, астрономияның көп санлы мәселелери, $Ax + \lambda x = 0$ көринисіндегі бир текли САТС лардың нольден өзгеше шешимин ҳәм бундай шешиминиң бар болыўын тәмийинлейтуғын λ параметириниң сәйкес мәселелерин табыў мәселесине келтириледі. Барлық турақсыз (өзгермели) тербеліс кублысларында меншикли мәнислер мәселеси оғада үлкен роль ойнайды. Өйткени, тербеліслердиң жийилиги базы бир матрицаның меншикли мәнислери менен, ал бул тербеліслердиң сыртқы көриниси сол матрицасының меншикли векторлары менен анықланады. Матрицалардың меншикли мәнислерин ҳәм меншикли векторларын таллаў көп санлы илмий-техникалық изерлеўлердиң әҳмийетли темасы болады.

Көрсетпелилик ушын (1) бир текли системасын

$$(A - \lambda E)x = 0 \quad (4.2)$$

көринисінде жазамыз. Бул бир текли системасы, анықлаўшысы нольге тең болғанда ғана, нольден өзгеше шешимге ийе болады. Сонлықтан бул талаптың орынланыўынан, A матрицасының характеристикалық теңлемеси деп аталатуғын,

$$|A - \lambda E| = \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{vmatrix} = 0 \quad (4.3)$$

теңлемесине келемиз. Бундағы $|A - \lambda E|$ анықлаушысы λ параметрининің үлкен коэффициенті $(-1)^n$ не тең болған n дәрежелі алгебралық көпағзалысы болады. Бул анықлаушыны элементлери бойынша жиклеп, ашып шықсақ, онда ол

$$|A - \lambda E| = (-1)^n (\lambda^n - p_1 \lambda^{n-1} - p_2 \lambda^{n-2} - \dots - p_n) \quad (4.4)$$

көринисине ийе болады хәм ол A матрицасының характеристикалық көп ағзалысы деп аталады. Гейде (4) характеристикалық көпағзалысының орына, бул көпағзалыдан $(-1)^n$ көбейтиўшиси менен парк қылатуғын

$$P_n(\lambda) = \lambda^n - p_1 \lambda^{n-1} - p_2 \lambda^{n-2} - \dots - p_n \quad (4.5)$$

көпағзалысынан пайдаланады. Бул көпағзалыны A матрицасының меншикли көпағзалы деп атайды. Матрицаның меншикли мәнислери, оның меншикли көпағзалысының кореньлери болады. Буннан n тәртипте хәр қандай квадрат матрица, еселигин есапқа алғанда, n сандағы $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ меншикли мәнислерине ийе болатуғыны келип шығады. A матрицасының барлық $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ меншикли мәнислеринің көплиги, бул матрицаның спекторы деп аталады.

A матрицасының меншикли векторлары, λ параметринің орнына матрицасының λ_i мәнислери қойылған, (1) ямаса (2) бир текли системасының нольден өзгеше шешимлери болады. Егерде, берилген меншикли мәниси ушын (1) системасы бир неше сызықлы байланыссыз шешимлерге ийе болса, онда матрицасының бул меншикли мәнисине бир неше меншикли векторлар сәйкес келеди. Сондай ақ, хақыйқый матрица берилген жағдайында, оның

комплекс меншикли мәнисине, координаталары комплекс санлар болған, меншикли векторлар сәйкес келеди. Координаталары, ҳақыйқый матрицаның меншикли векторларының координаталары менен комплекс-түйинлес болған вектор да, бул матрицаның комплекс-түйинлес меншикли мәнисине сәйкес келетуғын, меншикли векторы болады. Бунында дурыслығына (1) теңлемесиндеги барлық санларды комплекс-түйинлес санлар менен алмастырып, аңсат исениўге болады.

А матрицасы меншикли мәнислерин хәм меншикли векторларын есаплаў мәселесин төмендеги үш этапқа (басқыншқа) ажыратыўға болады:

1) матрицасының $P_n(\lambda)$ меншикли көпағзалысын жасаў;

2) $P_n(\lambda) = 0$ теңлемесин шешиў хәм матрицаның $\lambda_i (i = 1, 2, \dots, n)$ меншикли мәнислерин анықлаў;

3) Бир текли

$$(A - \lambda E)x = 0, (i = 1, 2, \dots, n) \quad (4.6)$$

системаларының нольден өзгеше шешимлерин табыў, яғный матрицасының меншикли векторын анықлаў.

Айрым жағдайларда, матрицасының меншикли мәнислерин хәм оларға сәйкес меншикли векторын, оның меншикли көпағзалысын жасамай ақ, анықлаў мүмкин болады. Буны, матрицасының меншикли мәнислериниң хәм меншикли векторларын анықлаў анаў ямаса мынаў қәсийетлеринен пайдаланып, хәр қыйлы қосымша үйғарыўлардың жәрдемінде иске асырыўға болады. Бул мәселе төменде тийисли орынларында толығырақ баянланады.

Матрицаның меншикли мәнислериниң хәм векторларының мәнислерин шешиўдиң жоқарыда көрсетилген этапларының хәр бир әдеўир қурамалы есаплаў мәселелери болады. Ҳақыйқатында да, мәселен $P_n(\lambda)$ меншикли көпағзалысын жасаў (3) ниң шеп жағындағы анықлаўшыны ашып шығыў

менен байланысly. Бул жеткиликли қыйын мәселе. Тийкарғы қыйыншылық λ параметириниң анықлаўшының хәр бир қатарында хәм бағанасында бар болыўынан келип шығады. Улыўма жағдайда, алгебра курсынан мәлим болғанандай, $P_n(\lambda)$ меншиикли көпағзалысының p_i коэффициентилери, $(-1)^{i-1}$ белгиси менен алынған, A матрицасының i -тәртипли барлық бас минорларының (яғный бас диагоналына симметриялы жайласқан минорларының) қосындысына тең болады. Бундай минорлардың саны хәр бир i ушын n элементтен i элемент бойынша жасалған терийўлердиң санына тең. Демек, n -тәртипли квадрат матрицасының $P_n(\lambda)$ меншиикли көпағзалысын жасаў хәр қыйлы тәртиптеги

$C_n^1 + C_n^2 + \dots + C_n^n = 2^n - 1$ сандағы хәр қыйлы тәртипли анықлаўшыларды есаплаў менен байланысly. Тәртиби жеткиликли үлкен болған матрицалар ушын, сонғы мәселени шешиў, оғада үлкен көлемдеги есаплаў жұмысларын орынлаўды талап етеди.

Көпағзалының коэффициентилери менен кореньлериниң арасында байланыс орнататуғын Виеттиң белгили теоремасынан пайдаланып, мына теңликлерди жазыўға болады:

$$\begin{aligned}\lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n &= p_1, \\ \lambda_1 * \lambda_2 * \dots * \lambda_n &= (-1)^{n-1} p_n\end{aligned}$$

Бирақта жоқарыда айтылған бойынша (5)-деги p_1 коэффициенти A матрицасының биринши тәртипли барлық диагонал минорларының қосындысына тең болады:

$$p_1 = a_{11} + a_{22} + \dots + a_{nn}$$

Буннан пайдаланып,

$$p_n = (-1)^{n-1} |A|$$

теңлигинде жазыўға болады. Сонлықтан

$$\lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n = p_1 = a_{11} + a_{22} + \dots + a_{nn}, \quad (4.7)$$

$$\lambda_1 * \lambda_2 * \dots * \lambda_n = (-1)^{n-1} p_n = |A| \quad (4.8)$$

болады. Бундағы $p_1 = a_{11} + a_{22} + \dots + a_{nn}$ шамасы A матрицасының изи деп аталады хәм SpA ямаса TrA деп белгиленеди. (Бул белгилеулер немистин "Spur" хәм англиздин "Trace" бизиңше "из" деген сөзлеринен қысқартылып алынған. Биз китапта олардың бириншисинен пайдаланамыз).

Солай етип, матрицаның барлық меншикли мәнислериниң қосындысы оның изине тең, ал олардың көбеймеси бул матрицаның анықлаушысына тең болады деген жуўмаққа келемиз. Дара жағдайда, буннан, A матрицасы тек $\det A = |A| = 0$ болғанда ғана, ең кеминде бир нольге тең меншикли мәниске ийе болатуғыны келип шығады.

Меншикли мәнислердин хәм векторлардың мәселелерин шешиўдин екинши хәм үшінши этапларын тиккелей иске асырыў, жоқары тәртипли алгебралық теңлемени шешиў хәм сызықлы алгебралық теңлемелериниң бир текли системаларының нольден өзгеше шешимлерин табыў сияқлы есаплаў сыпатындағы әдеуір қурамалы мәселелерди шешиўге алып келеди.

5-§. Матрицаның меншикли мәнислериниң хәм меншикли векторларының мәселелерин шешиў усыллары

Хәзирги ўақытта матрицаның меншикли мәнислерин хәм меншикли векторларын табыўды аңсатластырыўға мүмкиншилик беретуғын, көплеген арнаўлы есаплаў усыллары исленип шығылған. Бул усылларды, САТС ларды шешиў мәселеси жағдайындағы сияқлы, туўры (дәл) хәм итерациялық (жуўық) усыллар деп, үлкен еки топарға ажыратыўға болады. Туўры

усылларға жасалатуғын (яғный оның коэффициенттери есапланылатуғын), соңынан оның кореньтери анықланып, матрицаның меншикли мәнислери табылатуғын хәм олар бойынша сәйкес меншикли векторлары анықланатуғын усыллар жатады. Басқаша айтқанда, туўры усыллар деп, матрицасының меншикли мәнислери хәм векторларын анықлаўдың жоқарыда көрсетилген үш этабы избе-из иске асырылатуғын усылларға айтылады. Бул усылларды қолланғанда, айрым жағдайларда, есаплаўлардың аралық нәтийжелерин пайдаланып, матрицаның меншикли мәнислери анықлаў хәм соңынан, бир текли теңлемелердің системаларын шешпестен, оларға сәйкес меншикли векторларын табыў мүмкин болады. Бул топардағы усыллардың туўры усыллар деп аталыўының тийкарғы себеби: матрицасының элементтери дәл санлар болып, есаплаўлар дәл орынланса, онда бундай усыллар менен меншикли көпағзалының коэффициенттери дәл анықланады хәм меншикли векторлардың координаталары сәйкес меншикли мәнислери менен анықланады.

Итерациялық усылларда, матрицаның меншикли мәнислери, оның меншикли көпағзалысын жасамастан, тиккелей анықланады. Соның менен бирге, матрицаның меншикли мәнислери хәм оларға сәйкес меншикли векторлары, бир ўақытта есапланады. Бундай усыллардың есаплаў алгоритмтери итерациялық сыпатқа ийе болады. Оларда матрицаны векторға көбейтиў көп рет пайдаланады. Бундай усыллар, шеги матрицаның меншикли векторы болған векторлардың избе-излигин хәм шеги матрицаның сәйкес меншикли мәниси болған санлар избе-излигин жасаўға алып келеди. Итерациялық процесстиң барысы, матрицасының хақыйқый ямаса комплекс меншикли мәнислерге ийе болыўынан әдеўир ғәрезли болады. Бул процесстиң жыйнақлы болыўы хәм оның жыйнақлылық тезлиги, хәр қыйлы

қоңсы меншикли мәніслерінің модуллерінің қатнасының шамасы менен анықланады.

Көплеген илимий хәм техникалық мәселелерди шешкенде матрицаның барлық меншикли мәніслерін табыў талап етиледі. Бундай мәселе меншикли мәніслердің толық мәселеси деп аталады. Сондай ақ, айырым мәселелерде матрицаның меншикли мәніслери хәм меншикли векторлары хаққында толық мағлыўматларды билиў талап етиледі. Мәселен, тербеліс кубылысларының тұрақлылығын ямаса тұрақсызлығын үйренгенде, матрицаның барлық меншикли мәніслери жататуғын шегараларды көрсетиў ямаса берілген санға жақын болған меншикли мәнісин табыў жеткиликли болады. Усындай түрдеги барлық мәселелер меншикли мәніслердің жеке (дара) мәселелери деп аталады. Артықша мийнет жумсамаў мақсетінде, бундай мәселелердің хәр бирін шешиўдің өзине тән усуллары исленип шығылады.

Әдетте, итерациялық усуллар матрицаның тек ғана бир неше (мәселен, модули бойынша ең киши ямаса ең үлкен) меншикли мәніслерін хәм оларға сәйкес меншикли векторын жеткиликли дәллик пенен анықлаўға мүмкиншилик береді. Сонлықтан бундай усуллар көбинесе меншикли мәніслердің жеке мәселелерін шешиў ушын бийимлескен. Ал туўры усуллар, меншикли мәніслердің толық мәселесін шешиў ушын, яғный матрицаның барлық меншикли мәніслерін хәм оларға тийисли меншикли векторын табыўға мүмкиншилик береді.

Меншикли мәніслердің толық мәселеси айырым жағдайларда арнаўлы түрде исленип шығылған итерациялық усуллар менен де шешилиўи мүмкин. Әдетте, бундай усуллардың есаплаў алгоритмлери, меншикли мәніслердің жеке мәселесін шешиўдің итерациялық хәм туўры усулларының алгоритмлери менен салыстырғанда, әдеўир қурамалы болады. Оларды ис

жүзінде қолланыў тек тез есаплағыш есаплаў машиналарының пайда болыўы менен ғана мүмкин болады.

Меншикли мәнислердің толық мәселесин шешиўдің туўры усыллардың алдында итерациялық усыллар мынадай артықмашлыққа ийе: матрицаның меншикли көпағзалысын жасамастан ақ, оның барлық меншикли мәнислерин анықлаўға мүмкиншилик береді. Бул оғада әҳмийетке ийе. Себеби матрицаның меншикли көпағзалысының коэффициентлерин есаплаўда пайда болған қәтеликлер, оның кореньлерин, яғный берилген матрицаның меншикли мәнислерин анықлаўдың дәллігине жаман тәсир жасайды. Буннан тысқары, итерациялық усыллардың туўры усыллардан үлкен артықмашылығы: оларды қолланғанда орынланатуғын әмеллер көбинесе оғада эпиўайы хәм бир қыйлы болып келеді. Бул қәсийети, әсиресе есаплаўларды ЭЕМ де орынлағанда оғада баҳалы болады.

Меншикли мәнислердің толық хәм жеке мәселелери, шешиў усыллары хәм қолланыў тараўлары бойынша бир-биринен үлкен парк қылады. Өйткени, меншикли мәнислердің толық мәселесин, хәтте тәртиби жоқары болмаған матрицалар берилген жағдайында да шешиў оғада үлкен көлемдеги есаплаў жумысларын орынлаў менен байланыслы болады. Сонлықтан, меншикли мәнислердің толық мәселесин шешиўдің қыйыншылықларынан қутылып, меншикли мәнислердің жеке мәселесин итерациялық усыллар менен шешиў мүмкиншилиги есаплаў практикасы ушын оғада баҳалы болады.

Меншикли мәнислердің мәселелерин шешиўдің есаплаў усылларын туўры усыллардың бир топарын үйрениўден баслаймыз. Алдағы ўақытлары тек ҳақыйқый элементли матрицаларды ғана қараймыз.

6- §. А.М.Данилевский усылы

Матрицаның меншикли мәнислериниң мәселесин шешиўдиң әдеўир әпиўайы хәм үнемли усылы 1937-жылы А.М.Данилевский тәрәпинен усынылды. Бул усыл сызықлы алгебрадан мәлим болған матрицаларды уқсаслық түрлендириў идеясына тийкарланған.

Егерде еки A хәм B матрицаларының биреўи екиншисинен базы-бир айырықша емес S матрицасының жәрдемінде турлендириў жолы менен келип шыққан болса, яғный

$$B = S^{-1}AS \quad (6.1)$$

теңлиги орынланса, онда бундай еки матрица уқсас матрицалар деп аталады хәм бул B A көринисинде белгиленеди.

А.М.Данилевский усылының есаплаў схемасын жасағанда уқсас матрицалардың тийкарғы қәсийетинен пайдаланады: уқсас матрицалар тек характеристикалық көпағзалыларға ийе болады. Хәқыйқатында да, (1) теңлигинен пайдаланып,

$$|S^{-1}AS - \lambda S| = |S^{-1}AS - \lambda S^{-1}ES| = |S^{-1}| * |A - \lambda E| * |S| = |A - \lambda E|$$

теңлигине келемиз. Сонлықтан, берилген матрицаны уқсаслық түлендириўди қолайлы етип сайлап алып, келип шыққан матрицаның көриниси бойынша оның меншикли көпағзалысын тиккелей жазыўға болатуғын көриниске келтириўге умтылыў, тәбийй нәрсе. А.М.Данилевский берилген матирцасын (1) уқсаслық турлендириўинен пайдаланып, Фробениустың нормаль (каноникалық) көриниси деп аталатуғын

$$\Phi = \begin{bmatrix} p_1 & p_2 & p_3 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix} \quad (6.2)$$

көринисине келтириўди усынды. Өйткени, (2) матрицаның характеристикалық көпағзалысын тиккелей жазыўға болады. Ҳақыйқатында да, $|\Phi - \lambda E|$ анықлаўшысын оның биринши бағанасының элементлери бойынша избе-из жиклеп, мына нәтийжеге келемиз:

$$|\Phi - \lambda E| = \begin{vmatrix} p_1 - \lambda & p_2 & p_3 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & -\lambda & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -\lambda & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & -\lambda \end{vmatrix} = (p_1 - \lambda)(-\lambda)^{n-1} -$$

$$\begin{vmatrix} p_2 & p_3 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & -\lambda & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & -\lambda \end{vmatrix} = (p_1 - \lambda)(-\lambda)^{n-1} - p_2(-\lambda)^{n-2} +$$

$$\begin{vmatrix} p_3 & p_4 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & -\lambda & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{vmatrix} = (p_1 - \lambda)(-\lambda)^{n-1} - p_2(-\lambda)^{n-2} + p_3(-\lambda)^{n-3} +$$

$$\dots + (-1)^{n+1} p_n = (-1)^n (\lambda^n - p_1 \lambda^{n-1} - p_2 \lambda^{n-2} - \dots - p_n) = (-1)^n P_n(\lambda)$$

Солай етип, Фробениустың матрицасының биринши қатарының p_1, p_2, \dots, p_n элементлери, оның меншикли көпағзалысының сәйкес коэффициентлери болады. Демек, Φ матрицасы менен $\Phi = S^{-1}AS$ уқсаслық турлендириўи менен байланыслы болған, берилген A матрицасының да меншикли көпағзалысының коэффициентлери болады. Сонлықтан λ белгисизине қарата n -дәрежели $P_n(\lambda) = 0$ теңлемесин шешип, A берилген матрицасының меншикли мәнислерин анықлайды. Буннан тысқары, керекли уқсаслық турлендириўин орынлаў ушын пайдаланылған, айрықша емес S

матрицасын, A матрицасының меншикли векторларын табыу үшін да қолланыуға болады.

Усы жағдайларға байланысly, бул жердеги тийкарғы мәселе бизге керекли болған S матрицасын анықлауға келтириледи. А.М.Данилевский бундай матрицасын жасаудың усылын көрсетти. Берилген A матрицасынан (2) Φ матрицасына өтиу $n-1$ сандағы уқсаслық турлендириулерин избе-из орынлау менен иске асырылады. Бунда A матрицасының ең соңғы қатарынан баслап, оның хәрбир қатары, Φ матрицасының сәйкес қатарына турлендириледи. Төменде A матрицасын Φ матрицасына бундай турлендириуге толығырак тоқтап өтемиз.

6.1 Матрицаның меншикли көпағзалысын жасау

Берлиген A матрицасының элементлерине байланысly Данилевский усылында мүмкин болған мына еки жағдай ушрасады: әдетте (айырықша емес) хәм айырықша жағдайлар. Дәслеп әдеттеги жағдайды қараймыз.

Мейли, A матрицасының a_{m-1} элементи нольден өзгеше болсын. Сонда A матрицасының $(n-1)$ бағанасын усы $a_{m-1} \neq 0$ элементине бөлип хәм келип шыққан жаңа бағананы избе-из $a_{ni} (i=1,2,\dots,n-2,n)$ элементлерине көбейтип, матрицаның i -бағанасынан алсақ, онда A матрицасын соңғы қатары Фробениус көринисине келеди. A матрицасын бундай турлендириу оны оң жағынан

$$M_{n-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ -\frac{a_{n1}}{a_{m-1}} & -\frac{a_{n2}}{a_{m-1}} & \dots & -\frac{a_{m-2}}{a_{m-1}} & -\frac{1}{a_{m-1}} & -\frac{a_m}{a_{m-1}} \\ a_{m-1} & a_{m-1} & \dots & a_{m-1} & a_{m-1} & a_{m-1} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (6.3)$$

матрицасына көбейтiу менен тең күшли болатуғынын тиккелей тексерип көрiуге болады. Бундай көбейтiудiң нәтижесинде A матрицасының соңғы қатары керекли көриниске келеди. Бирақта $B = AM_{n-1}$ түрлендириуi, улыуа жағдайда, A матрицасы ушын уқаслық турлендириуi болмайды. Бул кемшиликти $B = AM_{n-1}$ матрицасын шеп жағынан M_{n-1}^{-1} матрицасына көбейтiу аркалы дүзетiуге болады. Хәқыйқатында да, бундай M_{n-1}^{-1} матрицасы бар болады, өйткени уйғарыуымыз бойынша $|M_{n-1}| = 1/a_{m-1} \neq 0$. (3) ден M_{n-1}^{-1} матрицасының төмендеги көринисте болатуғыны тиккелей келип шығады:

$$M_{n-1}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{m-1} & a_m \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (6.4)$$

Бундай $M_{n-1}^{-1}B$ түрлендириуi $B = AM_{n-1} = (b_{ij}) (i, j = 1, 2, \dots, n)$ матрицасының соңғы қатарын өзгертпейди.

Солай етип, Данилевский усылының биринши адымын орынлағаннан соң төмендеги көринистеги матрицаға ийе боламыз:

$$M_{n-1}^{-1}AM_{n-1} = A^{(1)} = \begin{bmatrix} a_{11}^{(1)} & a_{12}^{(1)} & \dots & a_{1n-1}^{(1)} & a_{1n}^{(1)} \\ a_{21}^{(1)} & a_{22}^{(1)} & \dots & a_{2n-1}^{(1)} & a_{2n}^{(1)} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n-11}^{(1)} & a_{n-12}^{(1)} & \dots & a_{n-1n-1}^{(1)} & a_{n-1n}^{(1)} \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Бундағы M_{n-1}^{-1} хәм M_{n-1} матрицаларын A матрицасы бойынша тиккелей жазыўға болады.

Мейли, енди $A^{(1)}$ матрицасының $a_{n-1n-1}^{(1)}$ элементи нольден өзгеше болсын. Сонда Данилевский усылының екинши адымы, оның тап биринши адымы сыяқлы болып орынланады. Бунда $A^{(1)}$ матрицасының төменнен есапланғанда екинши қатары, Фробениус көринисине келтириледі (төмендеги биринши қатары өзгеризсиз сақланады). Сәйкес түрлендириўлердиң нәтийжеси төмендегише жазылады:

$$M_{n-2}^{-1} M_{n-1}^{-1} A M_{n-1} M_{n-2} = M_{n-2}^{-1} A^{(1)} M_{n-2} = A^{(2)} =$$

$$\begin{bmatrix} a_{11}^{(2)} & \dots & a_{1n-2}^{(2)} & a_{1n-1}^{(2)} & a_{1n}^{(2)} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n-21}^{(2)} & \dots & a_{n-2n-2}^{(2)} & a_{n-2n-1}^{(2)} & a_{n-2n}^{(2)} \\ 0 & \dots & 1 & 0 & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Бунда

$$M_{n-2} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 & 0 & 0 \\ \frac{a_{n-11}^{(1)}}{a_{n-1n-2}^{(1)}} & \frac{a_{n-12}^{(1)}}{a_{n-1n-2}^{(1)}} & \dots & \frac{a_{n-1n-2}^{(1)}}{a_{n-1n-2}^{(1)}} & \frac{1}{a_{n-1n-2}^{(1)}} & \frac{a_{n-1n-1}^{(1)}}{a_{n-1n-2}^{(1)}} & \frac{a_{n-1n}^{(1)}}{a_{n-1n-2}^{(1)}} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix},$$

$$M_{n-2}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n-11}^{(1)} & a_{n-12}^{(1)} & \dots & a_{n-1n-1}^{(1)} & a_{n-1n}^{(1)} \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Буннан көринип турғанындай $A^{(1)}$ матрицасы бойынша M_{n-2}^{-1} хәм M_{n-2} матрицаларын жасаў нызамлылығы, биринши адымындағы $A = A^{(0)}$ матрицасы бойынша M_{n-2}^{-1} хәм M_{n-2} матрицаларын жасаў қәделерине сәйкес келеди. Бул нызамлылық буннан соңғы адымларда да сақланады.

Солай етип, егерде $a_{m-1} \neq 0$, $a_{n-1n-2}^{(1)} \neq 0$, $a_{n-2n-3}^{(2)} \neq 0, \dots, a_{21}^{(n-2)} \neq 0$ болса, онда Данилевский усылының $n-1$ адымынан соң мына матрицаға ийе боламыз:

$$M_1^{-1} M_2^{-1} \dots M_{n-1}^{-1} A M_{n-1} M_{n-2} \dots M_1 = A^{(n-1)} =$$

$$= \begin{bmatrix} a_{11}^{(n-1)} & a_{12}^{(n-1)} & \dots & a_{1n-1}^{(n-1)} & a_{1n}^{(n-1)} \\ 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} p_1 & p_2 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix} = \Phi = S^{-1} A S$$

Басқаша айтқанда, дәслепки берилген A матрицасы, айрықша емес $S = M_{n-1} M_{n-2} \dots M_1$ матрицасынан пайдаланып уқаслық түрлендириў нәтийжесинде, Фробениустың нормаль көринисине келтирилди. Соңғы матрицаның көриниси бойынша оның

$$P_n(\lambda) = \lambda^n - p_1 \lambda^{n-1} - p_2 \lambda^{n-2} - \dots - p_n$$

меншикли көпағзалысын тиккелей жазыўға болады.

6.2. Данилевский усылының айрықша жағдайлары

Егерде уқаслық түрлендириўлерди орынлаўының барысында матрицаның ажратылған элементлерине нольден өзгеше болса, онда Данилевский усылы хеш қандай қыйншылықсыз иске асырылады. Бул жерде,

Данилевский усылында көрсетилген талап орынланбайтуғын, оның айрықша жағдайларында тоқтап өтеміз.

Мейли, берілген A матрицасын Фробениустың Φ матрицасына түрлендириудің бір неше адымынан соң

$$D = \begin{bmatrix} d_{11} & d_{12} & \dots & d_{1s} & \dots & d_{1k-1} & d_{1k} & \dots & d_{1n-1} & d_{1n} \\ d_{21} & d_{22} & \dots & d_{2s} & \dots & d_{2k-1} & d_{2k} & \dots & d_{2n-1} & d_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ d_{i1} & d_{i2} & \dots & d_{is} & \dots & d_{ik-1} & d_{ik} & \dots & d_{in-1} & d_{in} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ d_{k1} & d_{k2} & \dots & d_{ks} & \dots & d_{kk-1} & d_{kk} & \dots & d_{kn-1} & d_{kn} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

матрицасы келип шықсын хәм онда $d_{kk-1} = 0$ болсын. Бул жағдайда Данилевский усылы менен түрлендириулерди дауам етиу мүмкин болмайды. Буннан да еки жағдай болыуы мүмкин.

1. Мейли, D матрицасының $d_{kk-1} = 0$ элементлеринің шеп жағында жайласқан қандай да бир элемент нольден өзгеше, мәселен, $s < k - 1$ болғанда $d_{ks} \neq 0$ болсын. Бул жағдайда $d_{ks} \neq 0$ элементин $d_{kk-1} = 0$ элементинің орнына апарамыз. Буның ушын D матрицасының $(k - 1)$ хәм s -бағаналарының, сондай ақ, оның $(k - 1)$ хәм s -қатарларының да орынларын алмастырамыз. Сонда келип шыққан жаңа D' матрицасы D матрицасына уқсас болады. Сонлықтан D' матрицасына Данилевскийдің усылын қолланып, есаплауларды дауам етиуге болады.

2. Мейли, енди D матрицасында $d_{ks} = 0 (s = 1, 2, \dots, k - 1)$, яғный ажратылған элемент хәм оның шеп жағында жайласқан матрицасының барлық

элементлери нольге тең болсын. Бул жағдайда D матрицасы төмендегі көриніске ийе болады:

$$\left[\begin{array}{cccc|cccc} d_{11} & d_{12} & \dots & d_{1k-1} & d_{1k} & \dots & d_{1n-1} & d_{1n} \\ d_{21} & d_{22} & \dots & d_{2k-1} & d_{2k} & \dots & d_{2n-1} & d_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ d_{k-11} & d_{k-12} & \dots & d_{k-1k-1} & d_{k-1k} & \dots & d_{k-1n-1} & d_{k-1n} \\ \hline 0 & 0 & \dots & 0 & d_{kk} & \dots & d_{kn-1} & d_{kn} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c|c} D_1 & D_2 \\ \hline 0 & D_3 \end{array} \right],$$

яғнай D матрицасы, бир матрицасы ноль матрица болғандай етип, төрт клеткаға (блокқа) ажыратылады. Сонлықтан $|D - \lambda E|$ анықлаўшысы еки анықлаўшыға жикленеди:

$$|D - \lambda E| = |D_1 - \lambda E| * |D_3 - \lambda E|$$

Бунда D_3 матрицасы Фробениустың нормаль көринисине келтирилген болып, $|D_3 - \lambda E|$ анықлаўшысы тиккелей есапланады. Усы себепли, Данилевский усылын тек D_1 матрицасына ғана қолланыў керек болады.

Данилевский усылын иске асырыў ушын керек болатуғын арифметикалық элементлердиң санын тиккелей есаплаў жолы менен, бул усыл матрицаның меншикли көпағзалысын жасаўдың белгили усылларының арасында ең үнемли усылларының бири болатуғынына исениўге болады. Бирақ ол, дерлик барлық дәл усыллар сыяқлы, аралық есаплаўлар нәтийжелериниң қәтеликлерине оғада сезимтал болады. Усы себепли, Данилевский усылының $(n - k + 1)$ адымында $A^{(n-k)}$ матрицасының $a_{kk-1}^{(n-k)}$ элементлериниң орнына, уқсаслық түрлендириўди орынлаў жолы менен, бул элементтен жоқарыда ямаса шеп жағында жайласқан, модули бойынша ең үлкен элементти апарып қойып, бул усылдағы есаплаўлардың исенимлилигин

әдеуір артырыуға болады. Есаплаулардың нәтийжелерин қадағалап баруы үшін $p_1 = a_{11} + a_{22} + \dots + a_{mm} = S_p A$ теңлигинен пайдаланыу, яғный p_1 коэффициентиниң табылған мәнисин A матрицасының изи менен салыстырыу керек [6,9].

6.3. Матрицаның меншикли векторларын есаплау

Егерде A матрицасының $\lambda_i (i = 1, 2, \dots, n)$ меншикли мәнислери белгили болса, онда меншикли векторлары сызықлы теңлемелердин $Ax = \lambda_i x (i = 1, 2, \dots, n)$ бир текли системаларын шешиу жолы менен табылыуы мүмкин. Бирақ та, егерде A матрицасын Фробениустин $\Phi = S^{-1}AS$ нормаль матрицасына түрлендиретуғын, айрықша емес S матрицасы жасалған болса, онда A матрицасының меншикли векторларын анықлау әдеуір жеңиллеседи. Бундай мүмкиншилик төмендеги тастыйықлауға тийкарланған.

Усы параграфтың басында, егер де A хәм B матрицалары уқсас, яғный (1)- теңлиги орынланса, онда бул матрицалардың меншикли көпағзалылары, демек, меншикли мәнислери сәйкес келетуғынлығы атап өтилди. Ал A хәм B матрицаларының меншикли векторына келсек, онда олардың арасындағы байланыс мына тастыйықлау менен анықланады: егер де $y = (y_1, y_2, \dots, y_n)'$ векторы B матрицасының λ меншикли мәнисине сәйкес меншикли векторы болса, онда $x = (x_1, x_2, \dots, x_n) = Sy$ векторы A матрицасының тап сол λ меншикли мәнисине сәйкес меншикли векторы болады.

Ғақыйқатында да, мейли $Bu = \lambda u$ болсын. Сонда $S^{-1}ASy = \lambda y$ болады. Соңғы теңликтин еки тәрәпин шеп жағынан S матрицасына көбейтип, $A(Sy) = \lambda Sy$ теңлигине ийе боламыз. Бул жоқарыдағы тастыйықлаудың дурыслығын дәлиллейди. Соңғы теңлик, егерде S матрицасы $\lambda_i (i = 1, 2, \dots, n)$

меншикли мәніслери хәм y векторы белгили болса, онда A матрицасының сәйкес меншикли векторларын табыўға мүмкиншилик береді.

Солай етип, A матрицасының меншикли векторлары, оның Фробениустың нормаль көринисиниң сәйкес меншикли векторлары бойынша аңсат анықланады екен. Ал Фробениус матрицасының меншикли векторларын анықлаў мәселеси аңсат шешиледи. Хәқыйқатында да, егерде λ – Φ матрицасының белгили меншикли мәніси болса, онда

$$\Phi y = \lambda y$$

ямаса

$$\begin{bmatrix} p_1 & p_2 & \dots & p_{n-1} & p_n \\ 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \dots \\ y_n \end{bmatrix} = \lambda \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \dots \\ y_n \end{bmatrix}$$

болады. Бул векторлық теңликти координаталары бойынша ашып жазып, теңлемелердиң мына системасына келемиз:

$$\begin{aligned} p_1 y_1 + p_2 y_2 + \dots + p_n y_n &= \lambda y_1, \\ y_1 &= \lambda y_2, \\ y_2 &= \lambda y_3, \\ \dots &\dots \dots \\ y_{n-1} &= \lambda y_n, \end{aligned} \tag{6.5}$$

Матрицаның меншикли векторы турақлы көбейтиўшиге шекемги дәллик пенен анықланатуғынын есапқа алып, (5) теңликлеринде $y_n = 1$ деп уйғарамыз. Сонда (5) теңликлеринен y векторының қалған координаталары избе-из төмендегише анықланады:

$$y_{n-1} = \lambda, \quad y_{n-2} = \lambda^2, \dots, \quad y_1 = \lambda^{n-1}$$

Ал (5) ниң биринши теңлемесине келсек, онда уйғарыўымыз бойынша λ – A матрицасының меншикли көпағзалысының корени болғанлықтан, ол

$$P_n(\lambda) \equiv \lambda^n - p_1 \lambda^{n-1} - p_2 \lambda^{n-2} - \dots - p_n = 0$$

көринисине ийе болады. Соңғы теңдіктен есапалаулардың нәтижелерін қадағалау үшін пайдаланылуға болады.

Солай етіп,

$$y = (\lambda^{n-1}, \lambda^{n-2}, \dots, \lambda, 1) \quad (6.6)$$

векторы Фробениус матрицасының λ меншикли мәнісіне сәйкес келетүгін меншикли векторы болады.

Буннан мынадай жуўмаққа келеміз: S матрицасын биле отырып, дәслепки берілген A матрицасының меншикли векторларын табыуы мәселесі шешиу қыйын болмайды. Егерде A матрицасының меншикли мәніслері Данилевский усылы менен табылған болса, онда оның әдеттегі жағдайында хәм бул жағдайда келтирилетуғын айрықша жағдайында, S матрицасын тиккелей жазыуға болады. Мәселен, бул усылдың әдеттегі жағдайында

$$S = M_{n-1}M_{n-2}\dots M_1$$

болады. Бундағы $M_i (i = 1, 2, \dots, n-1)$ матрицалары бирлик матрицадан тек бир қатары менен парқ қылады. Сонлықтан

$$x = Sy = M_{n-1}M_{n-2}\dots M_1 y \quad (6.7)$$

векторын, алдын ала $S = M_{n-1}M_{n-2}\dots M_1$ көбеймесін тауып алмай, y векторын избе-из M_1, M_2, \dots, M_{n-1} матрицаларына көбейтип жасау, есапалау мақсетлері үшін қолайлырақ болады. Бунда M_i матрицасына көбейтиуден вектордың тек i – координатасы ғана өзгереді.

Данилевский усылының, берілген матрицаның ең соңғы қатарынан баслап Фробениус көринисіне келтириуді ақырына шекем орынлау мүмкін болмаған айырықша жағдайында, A матрицасының меншикли векторын анықлау үшін көрсетілген усылдан пайдаланыу мүмкін болмайды.

Мысалы. Төмендегі матрицаның меншикли мәніслерін хәм менишикли векторларын Данилевский усылы менен табың:

$$A = \begin{bmatrix} -4 & -3 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 4 & -1 \\ 1 & 1 & 2 & -2 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \end{bmatrix} \quad (6.8)$$

Шешилиўи. 1) Дәслеп берилген матрицаны Фробениустың нормаль көринисине келтиремиз. Буның ушын Данилевский усылының есаплаў алгоритминен пайдаланып, төмендегі есаплаўларды орынлаймыз:

$$A^{(1)} = M_3^{-1} A M_3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -4 & -3 & 1 & 1 \\ 2 & 0 & 4 & -1 \\ 1 & 1 & 2 & -2 \\ 1 & 1 & [-1] & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -3 & -2 & -1 & 0 \\ 6 & 4 & -4 & -5 \\ 3 & 3 & -2 & -4 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & -2 & -1 & 0 \\ 6 & 4 & -4 & -5 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Бул $A^{(1)}$ матрицасы берилген A матрицасына хәм оның соңғы қатары Фробениус көринисине келтирилген. Усының менен Данилевский усылының биринши адымы тамамланады. $A^{(1)}$ матрицасында $a_{32}^{(1)} = -1$ болғанлықтан, Данилевский усылының екинши адымын орынлаймыз (әдеттегі жағдай):

$$A^{(2)} = M_2^{-1} A^{(1)} M_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -3 & -2 & -1 & 0 \\ 6 & 4 & -4 & -5 \\ 0 & [-1] & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -3 & 2 & 7 & 2 \\ 6 & -4 & -20 & -9 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 2 & 7 & 2 \\ -6 & 0 & 19 & 9 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Усының менен уқсаслық түрлендириўди орынлаў тамамланады. Бул $A^{(2)}$ $A^{(1)}$ матрицасы еки келтирилген қатарға ийе болады. Енди $A^{(2)}$ матрицасында $a_{21}^{(2)} = -6$ екенлиги есапқа алып хәм оның дәслепки берилген матрица есабында қабыл етип, уқсас матрицаға түрлендиремиз:

$$A^{(3)} = M_1^{-1} A^{(2)} M_1 = \begin{bmatrix} -6 & 0 & 19 & 9 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -3 & 2 & 7 & 2 \\ [-6] & 0 & 19 & 9 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1/6 & 0 & 19/6 & 3/2 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \\ \begin{bmatrix} -6 & 0 & 19 & 9 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0,5 & 2 & -2,5 & -2,5 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 & 7 & 24 & 15 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Солай етип, бундай уқсаслық түрлендириўлерди избе-из орынлаўдың нәтийжесинде, дәслепки берилген A матрицасы Фробениустың оған уқсас $\Phi = A^{(3)} = M_1^{-1} M_2^{-1} M_3^{-1} A M_3 M_2 M_1 = S^{-1} A S$ матрицасына келтирилди. Сонлықтан бул матрицаның көриниси бойынша (демек, A матрицасының да) меншикли көпағзалысын тиккелей жазыўға болады:

$$P_4(\lambda) = \lambda^4 + 3\lambda^3 - 7\lambda^2 - 24\lambda - 15 = (\lambda + 1)(\lambda^3 + 2\lambda^2 - 9\lambda - 15) \quad (6.9)$$

2) Енди A матрицасының меншикли мәнислерин есаплаймыз. (9) дан $\lambda_1 = -1$ болатуғыны көринип тур. Басқа меншикли мәнислерин табыў ушын

$$f(\lambda) = \lambda^3 + 2\lambda^2 - 9\lambda - 15 = 0 \quad (6.10)$$

алгебралық теңлемесин шешиў керек. Бул теңлемени, квадратлық жыйнақлылыққа ийе, Ньютон (урынбалар) усылы менен шешимиз. Дәслеп әдеттеги усыл менен оның кореньлери ажыратамыз:

$$-3,5 < \lambda_2 < -3; \quad -2 < \lambda_3 < -1,5; \quad 2,5 < \lambda_4 < 3.$$

Гезектеги λ_2 меншикли мәнисин табамыз. Буның ушын Ньютон усылының улыўма теориясы бойынша λ_2 меншикли мәнисине басланғыш

$$f(-3,5) < 0$$

жууықласыўды анықлаў керек. Бул жағдайда $f(-3,5) < 0$ хәм $f''(-3,5) < 0$ болғанлықтан, λ_2 меншикли мәнисине басланғыш жууықласыў есабында $\lambda_2^{(0)} = -3,5$ санын қабыл етеміз. Буннан соң, $f(\lambda) = \lambda^3 + 2\lambda^2 - 9 - 15$ хәм $f'(\lambda) = 3\lambda^2 + 4\lambda - 9$ функцияларының $\lambda = \lambda_2^{(0)} = -3,5$ болғандағы мәнисин Горнер схемасы бойынша есаплаймыз:

-3,5	1	2	-9	-15
	1	-1,5	-3,75	-1,875

-3,5	3	4	-9
	3	-6,5	13,75

Сонда λ_2 биринши жууықласыў төмендегише анықланады:

$$\lambda_2^{(1)} = \lambda_2^{(0)} - \frac{f(\lambda_2^{(0)})}{f'(\lambda_2^{(0)})} = -3,5 - \frac{f(-3,5)}{f'(-3,5)} = -3,5 - \frac{-1,875}{13,75} = -3,5 + 0,1363636 = -3,36364 \approx -3,364$$

λ_2 ге екнши жууықласыўды тап усындай жол менен табамыз. Оның ушын дәслеп Горнер схемасы бойынша

$$f(-3,364) \approx -0,16; \quad f'(-3,364) \approx 11,49$$

мәнислерин есаплаймыз. Сонда $\lambda_2^{(2)}$ жууықласыўы төмендегише анықланады:

$$\lambda_2^{(2)} = \lambda_2^{(1)} - \frac{f(\lambda_2^{(1)})}{f'(\lambda_2^{(1)})} = -3,364 - \frac{f(-3,364)}{f'(-3,364)} = -3,364 - \frac{-0,16}{11,49} = -3,364 + 0,0139251 = -3,3500749 \approx -3,3500$$

Усы жууықласыўда иркилип, $f(\lambda_2^{(2)}) = f(-3,3500)$ хәм $f(\lambda_2^{(2)} + 0,0001) = f(-3,3499)$ мәнислериниң белгилерин тексеремиз:

$$f(-3,3500) < 0, \quad f(-3,3499) > 0$$

болады. Сонлықтан λ_2 ның дәл мәнісі $(-3,3500, -3,3499)$ аралығында жатады, яғный бул санлардың хәр бири λ_2 меншикли мәнісиниң бес дурыс цифр менен табылған жуўық мәнісі болады. Усы себепли, қолайлылық ушын $\lambda_2 \approx -3,33500$ деп аламыз.

Келеси λ_3 хәм λ_4 меншикли мәніслерин табыўды жеңиллестириў мақсетинде $\lambda_2 \approx -3,33500$ мәнісинен пайдаланып, $f(\lambda) = \lambda^3 + 2\lambda^2 - 9 - 15$ көпағзалысын көбейтиўшилерге жиклеп жазамыз:

$$f(\lambda) \approx (\lambda + 3,35)(\lambda^2 - 1,35\lambda - 4,4775)$$

Сонда

$$\lambda^2 - 1,35\lambda - 4,4775 = 0$$

квадрат теңлемесин шешип, $\lambda_3 \approx -1,5461$, $\lambda_4 \approx 2,8961$ мәніслерине ийе боламыз.

Солай етип, берилген A матрицасы мына меншикли мәніслерге ийе болады: $\lambda_1 = -1$, $\lambda_2 \approx -3,33500$, $\lambda_3 \approx -1,5461$, $\lambda_4 \approx 2,8961$.

A матрицасының табылған меншикли мәніслериниң дәллигин

$$p_1 = \lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n = S_p A$$

теңлигинен пайдаланып тексеремиз. Бизиң жағдайымызда

$$p_1 = \lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3 + \lambda_4 = -1 - 3,3500 - 1,5461 + 2,8961 = -3,$$

$$S_p A = a_{11} + a_{22} + a_{33} + a_{44} = -4 + 0 + 2 - 1 = -3,$$

яғный $p_1 = S_p A = -3$ болады. Бул берилген A матрицасының меншикли мәніслериниң жеткиликли дәллик пенен табылғанын тастыйқлайды.

3). Берилген A матрицасының табылған меншикли мәніслерине сәйкес меншикли векторларын табыў мәселесин қараймыз. Буның ушын (6), (7) формулалары пайдаланылады. Бул жағдайда $S = M_3 M_1 M_1$ болғанлықтан (7) формуласы

$$x = Sy = M_3 M_1 M_1 y \quad (6.11)$$

көринисинде жазылады.

а). $\lambda_1 = -1$ меншикли мәнісине сәйкес келетуғын меншикли векторын табамыз. Сонда (6) формуласы бойынша (11) деги y векторы

$$y = (\lambda_1^3, \lambda_1^2, \lambda_1, 1) = (-1, 1, -1, 1)'$$

көринсине ийе болады хәм M_1, M_2, M_3 матрицалары жоқарыда, уқсаслық түрлендириўди орынлағанда, жасалады. Сонлықтан, (11) формуласы бойынша $y = (-1, 1, -1, 1)'$ векторын избе-из M_1, M_2, M_3 матрицаларына көбейтип, мына нәтийжелерге ийе боламыз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -1/6 & 0 & 19/6 & 3/2 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1,5 \\ 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1,5 \\ 1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1,5 \\ 2 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(1)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1,5 \\ 2 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1,5 \\ 2 \\ 0,5 \\ 1 \end{bmatrix},$$

б) $\lambda_2 \approx -3,33500$ меншикли мәнісине сәйкес меншикли векторын есаплаймыз. Бул жағдайда

$$y = (\lambda_2^3, \lambda_2^2, \lambda_2, 1) = (-37,595375; 11,2225; -3,35; 1)'$$

болғанлықтан, (11) формуласына пайдаланып, избе-из төмендеги нәтийжелерге келемиз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -1/6 & 0 & 19/6 & 3/2 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -37,595375 \\ 11,2225 \\ -3,35 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2,8424372 \\ 11,2225 \\ -3,35 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & -4 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2,8424372 \\ 11,2225 \\ -3,35 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2,8424372 \\ 1,1775 \\ -3,35 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(2)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2,8424372 \\ 1,1775 \\ -3,35 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2,8424372 \\ 1,1775 \\ 0,6850628 \\ 1 \end{bmatrix},$$

в) Есаплаўларды тап усылайынша орынлап, А матрицасының $\lambda_3 \approx -1,5461$, $\lambda_4 \approx 2,8961$ меншикли мәнислерине сәйкес келетуғын меншикли векторларын да табамыз. Олар сәйкес төмендеги көтиниске ийе болады:

$$x^{(3)} = (-2,7800106; 2,7939748; 0,5600642; 1)',$$

$$x^{(4)} = (6,622528; -20,971795; -18,245367; 1)'$$

А матрицасының табылған меншикли векторларын, олардың модули бойынша ең үлкен дүзиўшилери (координаталарына) бөлип, нормаласақ, онда олар төмендеги көринисте жазылады:

$$\tilde{x}^{(1)} = (0,75; -1; -0,25; -0,5)', \quad \tilde{x}^{(2)} = (1; -0,4142571; -0,2410124; -0,3518107)',$$

$$\tilde{x}^{(3)} = (-0,995002; 1; 0,2004542; 0,357913)', \quad \tilde{x}^{(4)} = (-0,3157826; 1; 0,8699954; -0,047683)'$$

7- §. Санлы мысал

Данилевский усылының, берілген матрицаның ең соңғы қатарынан бастап Фробениус көринисине келтириўди ақырына шекем орынлаў мүмкин болмаған айырықша жағдайында, A матрицасының меншикли векторын анықлаў ушын көрсетилген усулдан пайдаланыў мүмкин болмайды.

Мысалы. Төмендеги матрицаның меншикли мәнислерин хәм менишикли векторларын Данилевский усылы менен табың:

$$A = \begin{bmatrix} 2.2 & 1 & 0.5 & 2 \\ 1 & 1.3 & 2 & 1 \\ 0.5 & 2 & 0.5 & 1.6 \\ 2 & 1 & 1.6 & 2 \end{bmatrix}$$

Шешилиўи. 1) Дәслеп берілген матрицаны Фробениустың нормаль көринисине келтиремиз. Буның ушын Данилевский усылының есаплаў алгоритминен пайдаланып, төмендеги есаплаўларды орынлаймыз:

$$A^{(1)} = M_3^{-1} A M_3 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1.6 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2.2 & 1 & 0.5 & 2 \\ 1 & 1.3 & 2 & 1 \\ 0.5 & 2 & 0.5 & 1.6 \\ 2 & 1 & 1.6 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1.25 & -0.625 & 0.625 & -1.25 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 1.6 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1.575 & 0.6875 & 0.3125 & 1.375 \\ -1.5 & 0.05 & 1.25 & -1.5 \\ -0.125 & 1.6875 & 0.3125 & 0.975 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1.575 & 0.6875 & 0.3125 & 1.375 \\ -1.5 & 0.05 & 1.25 & -1.5 \\ 1.45 & 4.125 & 4.375 & 2.81 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Бул $A^{(1)}$ матрицасы берілген A матрицасына хәм оның соңғы қатары Фробениус көринисине келтирилген. Усының менен Данилевский усылының биринши адымы тамамланады. $A^{(1)}$ матрицасында $a_{32}^{(1)} = 1.6$ болғанлықтан, Данилевский усылының екінши адымын орынлаймыз (әдеттеги жағдай):

$$A^{(2)} = M_2^{-1}A^{(1)}M_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1.45 & 4.125 & 4.375 & 2.81 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1.575 & 0.6875 & 0.3125 & 1.375 \\ -1.5 & 0.05 & 1.25 & -1.5 \\ 1.45 & [4.125] & 4.375 & 2.81 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -0.35152 & 0.242424 & -1.06061 & -0.68121 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1.45 & 4.125 & 4.375 & 2.81 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 1.33333 & 0.166666 & -0.41667 & 0.906666 \\ -1.51758 & 0.012121 & 1.19697 & -1.534060 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1.33333 & 0.16666 & -0.41667 & 0.90666 \\ -1.51758 & 0.012121 & 1.19697 & -1.534060 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Усының менен уқсаслық түрлендириуді орындауға тамамланады. Бул $A^{(2)}$ $A^{(1)}$ матрицасы екі келтірілген қатарға ие болады. Енді $A^{(2)}$ матрицасында $a_{21}^{(2)} = 4.125$ екенлігі есепке алып және оның дәлелі берілген матрица есабында қабыл етіп, уқсас матрицаға түрлендіреміз:

$$A^{(3)} = M_1^{-1}A^{(2)}M_1 = \begin{bmatrix} -4.32667 & 4.66666 & 7.14333 & -5.01333 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1.33333 & 0.16666 & -0.41667 & 0.90666 \\ [-1.51758] & 0.012121 & 1.19697 & -1.53406 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} -0.23112 & 1.07858 & 1.6510 & -1.15871 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -4.32667 & 4.66666 & 7.14333 & -5.01333 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} -0.30817 & 1.60477 & 1.78466 & -0.63827 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & 0.2 & -12.735 & 2.7614 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Солай етіп, бұндай уқсаслық түрлендириулерді ізбе-із орындаудың нәтижесінде, дәлелі берілген A матрицасы Фробениустың оған уқсас $\Phi = A^{(3)} = M_1^{-1}M_2^{-1}M_3^{-1}AM_3M_2M_1 = S^{-1}AS$ матрицасына келтірілді. Сонлықтан

бул матрицаның көриниси бойынша (демек, A матрицасының да) меншикли көпағзалысын тиккелей жазыўға болады:

$$P_4(\lambda) = \lambda^4 - 6\lambda^3 - 0.2\lambda^2 + 12.735\lambda - 2.7616 \quad (6.9)$$

2) Енди A матрицасының меншикли мәнислерин есаплаймыз. (9) дан $\lambda_1 = 5.652$. Солай етип, берилген A матрицасы мына меншикли мәнислерге ийе болады: $\lambda_1 = 5.652$, $\lambda_2 \approx 1.5470$, $\lambda_3 \approx -1.420$, $\lambda_4 \approx 0.2200$.

A матрицасының табылған меншикли мәнислериниң дәллигин

$$p_1 = \lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n = S_p A$$

теңлигинен пайдаланып тексеремиз. Бизиң жағдайымызда

$$p_1 = \lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3 + \lambda_4 = 5.652 + 1.5470 - 1.420 + 0.2200 = 5.9996,$$

$$S_p A = a_{11} + a_{22} + a_{33} + a_{44} = 2.2 + 1.3 + 0.5 + 2 = 6,$$

яғный $p_1 = S_p A = 6$ болады. Бул берилген A матрицасының меншикли мәнислериниң жеткиликли дәллик пенен табылғанын тастыйқлайды.

3). Берилген A матрицасының табылған меншикли мәнислерине сәйкес меншикли векторларын табыў мәселесин қараймыз. Буның ушын (6), (7) формулалары пайдаланылады. Бул жағдайда $S = M_3 M_1 M_1$ болғанлықтан (7) формуласы

$$x = Sy = M_3 M_1 M_1 y \quad (6.11)$$

көринисинде жазылады.

а). $\lambda_1 = 5.652$ меншикли мәнисине сәйкес келетуғын меншикли векторын табамыз. Сонда (6) формуласы бойынша (11) деги y векторы

$$y = (\lambda_1^3, \lambda_1^2, \lambda_1, 1) = (180.5537, 31.9451, 5.652, 1)'$$

көринсине ийе болады ҳәм M_1, M_2, M_3 матрицалары жоқарыда, уқаслық түрлендириўди орынлағанда, жасалады. Сонлықтан, (11) формуласы бойынша $y = (180.5537, 31.9451, 5.652, 1)'$ векторын избе-из M_1, M_2, M_3 матрицаларына көбейтип, мына нәтийжелерге ийе боламыз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -0.23112 & 1.07858 & 1.6510 & -1.15871 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 180.5537 \\ 31.9451 \\ 5.652 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.8977 \\ 31.9451 \\ 5.652 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -0.35152 & 0.242424 & -1.06061 & -0.68121 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.8977 \\ 31.9451 \\ 5.652 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.8977 \\ 0.7529 \\ 5.652 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(1)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1.25 & -0.625 & 0.625 & -1.25 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.8977 \\ 0.7529 \\ 5.652 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0.8977 \\ 0.7529 \\ 0.6897 \\ 1 \end{bmatrix},$$

б) $\lambda_2 \approx 1.5470$ меншикли мәнисине сәйкес меншикли векторын есаплаймыз. Бул жағдайда

$$y = (\lambda_2^3, \lambda_2^2, \lambda_2, 1) = (3.7023; 2.3932; 1.5470; 1)$$

болғанлықтан, (11) формуласына пайдаланып, избе-из төмендеги нәтижелерге келемиз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -0.23112 & 1.07858 & 1.6510 & -1.15871 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3.7023 \\ 2.3932 \\ 1.5470 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3.1210 \\ 2.3932 \\ 1.5470 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -0.35152 & 0.242424 & -1.06061 & -0.68121 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3.1210 \\ 2.3932 \\ 1.5470 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3.1210 \\ -2.8389 \\ 1.5470 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(2)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1.25 & -0.625 & 0.625 & -1.25 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3.1210 \\ -2.8389 \\ 1.5470 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3.1210 \\ -2.8389 \\ -2.4101 \\ 1 \end{bmatrix},$$

â) $\lambda_2 \approx -1.420$ меншикли мәнисине сәйкес меншикли векторын есаплаймыз. Бул жағдайда

$$y = (\lambda_2^3, \lambda_2^2, \lambda_2, 1)' = (-2.8633; 2.0164; -1.420; 1)'$$

болғанлықтан, (11) формуласына пайдаланып, избе-из төмендеги нәтижелерге келемиз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -0.23112 & 1.07858 & 1.6510 & -1.15871 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2.8633 \\ 2.0164 \\ -1.420 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.6665 \\ 2.0164 \\ -1.420 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -0.35152 & 0.242424 & -1.06061 & -0.68121 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.6665 \\ 2.0164 \\ -1.420 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.6665 \\ 1.5480 \\ -1.420 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(2)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1.25 & -0.625 & 0.625 & -1.25 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.6665 \\ 1.5480 \\ -1.420 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.6665 \\ 1.5480 \\ -2.2719 \\ 1 \end{bmatrix},$$

г) $\lambda_2 \approx 0.2200$ меншикли мәнисине сәйкес меншикли векторын есаплаймыз. Бул жағдайда

$$y = (\lambda_2^3, \lambda_2^2, \lambda_2, 1)' = (0.0106; 0.0484; 0.2200; 1)'$$

болғанлықтан, (11) формуласына пайдаланып, избе-из төмендеги нәтижелерге келемиз:

$$M_1 y = \begin{bmatrix} -0.23112 & 1.07858 & 1.6510 & -1.15871 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.0106 \\ 0.0484 \\ 0.2200 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.7457 \\ 0.0484 \\ 0.2200 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ -0.35152 & 0.242424 & -1.06061 & -0.68121 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.7457 \\ 0.0484 \\ 0.2200 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.7457 \\ -0.6407 \\ 0.2200 \\ 1 \end{bmatrix},$$

$$x^{(2)} = M_3 M_2 M_1 y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -1.25 & -0.625 & 0.625 & -1.25 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.7457 \\ -0.6407 \\ 0.2200 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0.7457 \\ -0.6407 \\ 0.2162 \\ 1 \end{bmatrix},$$

Есаплаўларды тап усылайынша орынлап, A матрицасының $\lambda_1 = 5.652$, $\lambda_2 \approx 1.5470$, $\lambda_3 \approx -1.420$, $\lambda_4 \approx 0.2200$. меншикли мәнислерине сәйкес келетуғын меншикли векторларын да табамыз. Олар сәйкес төмендеги көриниске ийе болады:

$$\begin{aligned} x^{(1)} &= (0.8977; 0.7529; 0.6897; 1)', \\ x^{(2)} &= (3.1210; -2.8389; -2.4101; 1)', \\ x^{(3)} &= (-0.6665; 1.5480; -2.2719; 1)', \\ x^{(4)} &= (-0.7457; -0.6407; 0.2162; 1)'. \end{aligned}$$

A матрицасының табылған меншикли векторларын, олардың модули бойынша ең үлкен дүзиўшилерине (координаталарына) бөлип, нормаласақ, онда олар төмендеги көринисте жазылады:

$$\begin{aligned} \tilde{x}^{(1)} &= (1; 0.8387; 0.7683; 1.1140)', & \tilde{x}^{(2)} &= (1; -0.9096; -0.7722; 0.3204)', \\ \tilde{x}^{(3)} &= (0.2934; -0.6814; 1; -0.4410)', & \tilde{x}^{(4)} &= (1; -0.8592; -0.2899; -1.3410)', \end{aligned}$$

```

Program_Danilevskiy;
Uses crt;
const n=4;
type
  matr=array[1..n,1..n] of real;
  vec=array[1..n] of real;
procedure mmk(c,b:matr; var d:matr);
var
  s:real;
  i,j,k:integer;
begin
  for k:=1 to n do
  for i:=1 to n do
  begin
  s:=0;
  for j:=1 to n do
  s:=s+c[k,j]*b[j,i];
  d[k,i]:=s;
  end;
  end;
Procedure mvk(a:matr; z:vec; var c:vec);
var
  k,i,j:integer;
  s:real;
Begin
  for i:=1 to n do begin
  s:=0;
  for j:=1 to n do
  s:=s+a[i,j]*z[j];
  c[i]:=s; end;
  end;
  var
  l1,l2,l3,l4:real;
  m1,m2,m3,m4:matr;
  i,j:integer;

```

```

f,f1,f2,f3,f4:text;
a,a1,aa1,a2,aa2,a3,aa3:matr;
y1,y2,y3,y4:vec;
u1,u2,u3,u4:vec;
v1,v2,v3,v4:vec;
z1,z2,z3,z4:vec;
g1,g2,g3,g4:vec;
begin
assign(f1,'j1.pas'); reset(f1);
assign(f2,'j2.pas'); reset(f2);
assign(f3,'j3.pas'); reset(f3);
assign(f4,'j4.pas'); reset(f4);
assign(f,'jj.pas'); reset(f);
assign(output,'jn.pas'); rewrite(output);
for i:=1 to n do
for j:=1 to n do
read(f1,m1[i,j]);
for i:=1 to n do
for j:=1 to n do
read(f2,m2[i,j]);
for i:=1 to n do
for j:=1 to n do
read(f3,m3[i,j]);
for i:=1 to n do
for j:=1 to n do
read(f,a[i,j]);
for i:=1 to n do
for j:=1 to n do
read(f4,m4[i,j]);
mmk(a,m1,aa1);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(aa1[i,j]:0:0,' '); writeln;
end; writeln;

```

```

mmk(m1,aa1,a1);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(a1[i,j]:0:0,' '); writeln;
end; writeln;
mmk(a1,m2,aa2);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(aa2[i,j]:0:0,' '); writeln;
end; writeln;
mmk(m2,aa2,a2);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(a2[i,j]:0:0,' '); writeln;
end; writeln;
mmk(a2,m4,aa3);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(aa3[i,j]:0:2,' '); writeln;
end; writeln;
mmk(m3,aa3,a3);
for i:=1 to n do
begin
for j:=1 to n do
write(a3[i,j]:0:2,' '); writeln;
end;
nyuton
l1:=-1; l2:=-3.35; l3:=-1.5461; l4:=2.8961;
y1[1]:=l1*l1*l1; y1[2]:=l1*l1;y1[3]:=l1;y1[4]:=1;
y2[1]:=l2*l2*l2; y2[2]:=l2*l2;y2[3]:=l2;y2[4]:=1;
y3[1]:=l3*l3*l3; y3[2]:=l3*l3;y3[3]:=l3;y3[4]:=1;

```

```

y4[1]:=l4*l4*l4; y4[2]:=l4*l4;y4[3]:=l4;y4[4]:=1;
writeln('kkkkkkkkkk y1---->');
for i:=1 to n do
write(y1[i]:0:2, ' ');
writeln;    writeln;
mvk(m4,y1,u1);
for i:=1 to n do
write(u1[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m2,u1,u2);
for i:=1 to n do
write(u2[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m1,u2,u3);
for i:=1 to n do
write(u3[i]:0:2, ' '); writeln;
writeln('kkkkkkkkkk y2---->');
for i:=1 to n do
write(y2[i]:0:2, ' ');
writeln;    writeln;
mvk(m4,y2,v1);
for i:=1 to n do
write(v1[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m2,v1,v2);
for i:=1 to n do
write(v2[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m1,v2,v3);
for i:=1 to n do
write(v3[i]:0:2, ' '); writeln;
writeln('kkkkkkkkkk y3---->');
for i:=1 to n do
write(y3[i]:0:2, ' ');
writeln;    writeln;
mvk(m4,y3,z1);
for i:=1 to n do
write(z1[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m2,z1,z2);

```

```

for i:=1 to n do
write(z2[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m1,z2,z3);
for i:=1 to n do
write(z3[i]:0:2, ' '); writeln;
writeln('kkkkkkkkkkk y4---->');
for i:=1 to n do
write(y4[i]:0:2, ' ');
writeln;    writeln;
mvk(m4,y4,g1);
for i:=1 to n do
write(g1[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m2,g1,g2);
for i:=1 to n do
write(g2[i]:0:2, ' '); writeln;
mvk(m1,g2,g3);
for i:=1 to n do
write(g3[i]:0:2, ' '); writeln;
end.
1.57  0.68 0.31  1.37
-1.5  0.05 1.25 -1.5
-0.12 1.68 0.31  0.97
0.00 0.00  1.00 0.00

1.57  0.68 0.31  1.37
-1.5  0.05 1.25 -1.5
1.45  4.12 4.37  2.81
0.00  0.00 1.00 0.00

1.33  0.16 -0.41  0.90
-1.51 0.01  1.19 -1.53
0.00  1.00  0.00 0.00
0.00  0.00  1.00 0.00

```

1.33 0.16 -0.41 0.90
-1.51 0.01 1.19 -1.53
0.00 1.00 0.00 0.00
0.00 0.00 1.00 0.00

-0.23 1.07 1.65 -1,15
1.00 0.00 0.00 0.00
0.00 1.00 0.00 0.00
0.00 0.00 1.00 0.00

6.00 0.02 -12.73 2.76
1.00 0.00 0.00 0.00
0.00 1.00 0.00 0.00
0.00 0.00 1.00 0.00

kkkkkkkkkk y1---->
180.55 31.94 5.652 1.00

0.89 31.94 5.65 1.00
0.89 0.75 5.65 1.00
0.89 0.75 0.68 1.00

kkkkkkkkkk y2---->
3.70 2.39 1.54 1.00

3.12 2.39 1.54 1.00
3.12 -2.83 1.54 1.00
3.12 -2.83 -2.41 1.00

kkkkkkkkkk y3---->
-2.86 2.01 -1.42 1.00

-0.66 2.01 -1.42 1.00
-0.66 1.54 -1.42 1.00
-0.66 1.54 -2.27 1.00

kkkkkkkkkk y4---->
0.01 0.04 0.22 1.00

-0.74 0.04 0.22 1.00
-0.74 -0.64 0.22 1.00
-0.74 -0.64 0.21 1.00

Жуўмақлаў

Питкериў қәнигелик жумысы матрицаның меншикли мәнислерин хәм меншикли векторларын Данилевский усылы менен есаплаәға арналған.

Питкериў қәнигелик жумысы кирисиў бөлими, тийғарғы 6 параграф, жуэмақлаә бөлими менен пайдаланылған әдебиятлар дизиминен ибарат.

Питкериў қәнигелик жумысының биринши параграфы “Тийкарғы түсиниклер, белгилеәлер хәм анықламалар” деп аталып, онда сызықлы алгебраның тийкарғы түсиниклери, белгилеәлери хәм анықламалары берилди.

Питкериў қәнигелик жумысының екинши-үшинши параграфлары сызықлы алгебраның гейпара есаплаў мәселелерине, САТСларды шешиў усылларына бағышланды.

Келеси параграфларда матрицаның меншикли мәнислери хәм меншикли векторлары ҳаққында түсиниклер, матрицаның меншикли мәнислери хәм меншикли векторларының мәселелерин шешиў усыллары сөз етилди.

Соңғы параграф «Данилевский усылы» деп аталып, бул усылдың тийкарғы мәниси, матрицаның меншикли көпағзалысын жасаў жоллары, Данилевский усылының айырықша жағдайлары, матрицаның меншикли векторларын есаплаў жоллары атап өтилген хәм соңында әмелий мәселе шешилип көрсетилди.

ӘДЕБИЯТЛАР

1. Бабенко К.И. основы численного анализа. –М: Наука,1986.
2. Бахвалов Н.С. Жидков Н.П. Кабельков Г.М. Численные методы.- М.:Наука, 1987
3. Березин И.С. Жидков Н.П. Методы вычисления т.1. - М.:Наука, 1966
4. Воедин В.В. Численные методы алгебры. Теория и алгоритмы. М.:Наука, 1977
5. Воробьева Г.Н., Данилова А.Н. Практикум по численным методам..-М.: Высшая школа, 1990
6. Под ред. Монастырного. П. И. Сборник задач по методам вычислений: – Мн.: Изд – во БГУ, 1983
7. Демидович Б.П., Марон И.А. Основы вычислительной математики. _ М.:Наука, 1966
8. Исроилов М., Ҳисоблаш методлари. – Тошкент: Ўзбекистон, 2003.
9. Отаров А.О. Алланазаров Ж.А. Есаплаў усуллары. Нөкис,: Билим, II-бөлим 2006
10. <http://www.ziyonet.uz>
11. <http://www.ilm.uz>
12. <http://www.dxdy.ru>